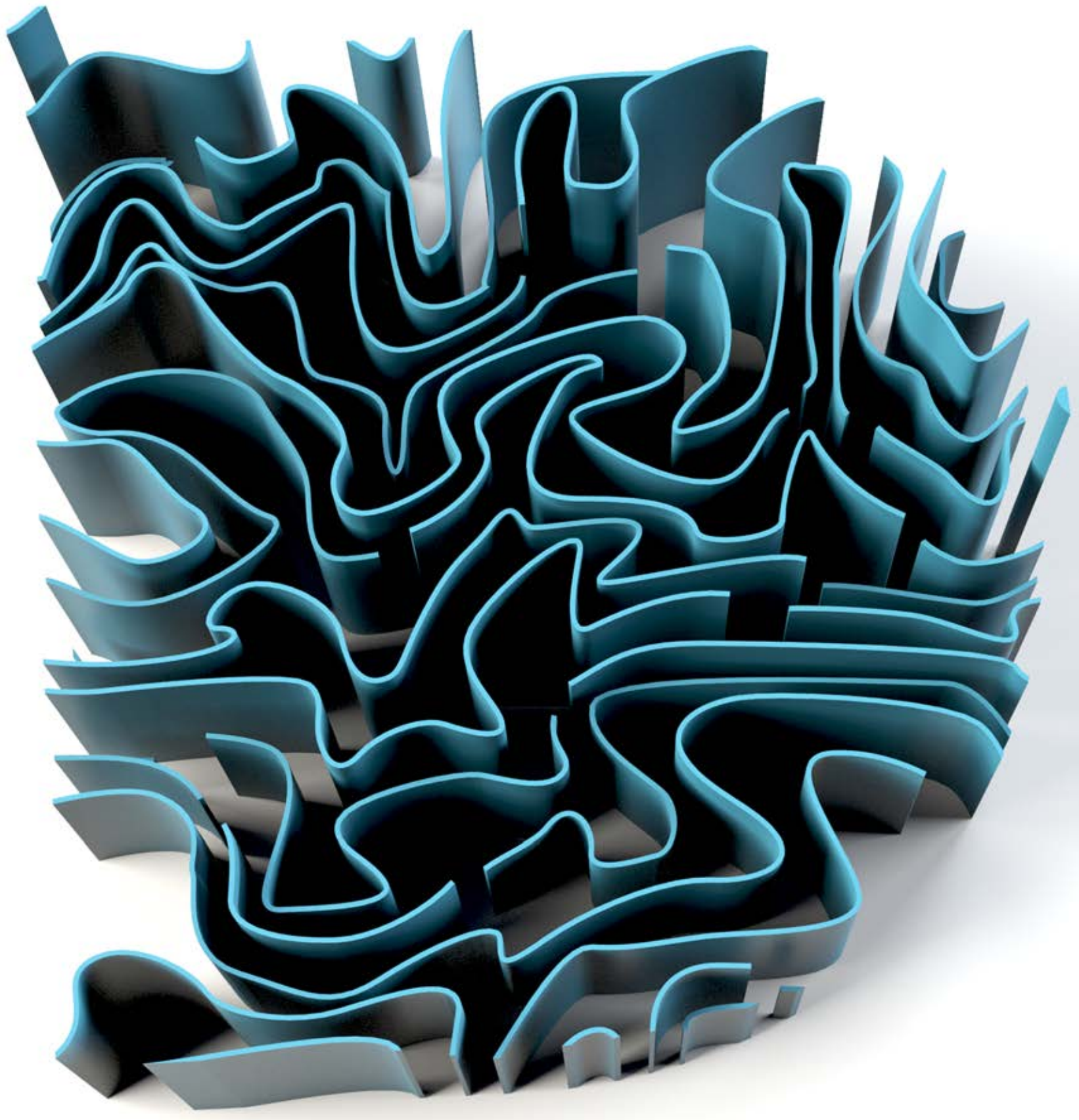
Desire.

Sveriges Arkitekter
Form Design Center

23.08.18 – 23.09.18

ARCHITECTURE FOR OUR FUTURE HABITAT

THE CONFESSION BOX // **04.** SLU ALNARP

DARE TO DISTURB! // **05.** NYRÉNS ARKITEKTKONTOR

TEN PROJECTS NOT FOR PEOPLE // **06.** DIS/ORDER

INFRACULTURE // **08.** STADSTUDIO

THE LINEAR VILLAGE // **09.** ARKLAB

BEAUTIFUL OX, UGLY HORSE // **10.** FÖRSTBERG LING

NEW LAYERS OF THE CITY// **12.** LUND STADSBYGGNADSKONTORET

KOMPLEMENTARISM // **13.** KANOZI ARKITEKTER

UNRESTRAINED // **14.** LANDÉN + KRANTZ ARKITEKTER

YOU HAVE TO GET THE KIDS INTERESTED // **16.** HORISONT ARKITEKTER

DESIRE FOR TREES // **17.** GORA ART&LANDSCAPE

SCENES FROM THE STOOP// **18.** JAENECKE

HEALTH AND ARCHITECTURE// **19.** CHROMA ARKITEKTER

LAYERS & MEMORIES// **20.** GUNILLA SVENSSON ARKITEKTKONTOR

THE INCLUSIVE CITY// **22.** PLANAS

A DUO FOR THE SMALL URBAN CENTRE IN 2050 // **23.** REGION SKÅNE

THE PUBLIC SPACES OF MALMÖ// **24.** FOJAB

MAKE SPACE FOR MORE // **26.** STADSBYGGNADSKONTORET MALMÖ

TREE HOUSE CITY// **27.** SWECO ARCHITECTS

L'OBJET PETIT A// **28.** TENGBOM

THE DETAIL: FROM MEASUREMENT TO RELATION// **30.** SMOG STUDIO

WHITE SPACES// **31.** SPACE BY JEANETTE

MORE GREENERY FOR THE PEOPLE!// **32.** SYDVÄST ARKITEKTUR & LANDSKAP

DESIRE SPACE // **33.** TEMA: PROJEKTENGAGEMANG

RETHINK & REUSE// **34.** OPEN STUDIO

FORUM ARCHITECTURE // **36.** N A I S NÄTVERKET

SPACE FOR MORE // **37.** LILJEWALL ARKITEKTER

MATERIAL FIELDS // **38.** LUNDS UNIVERSITET

ON PLATFORMS // **40.** TESTBEDSTUDIO ARKITEKTER

//////////////// Grafisk Design & Produktion/*Graphic Design & Production* – Andréason & Leibel • Tryckt av/*Printed by* – MittMedia Print, Sweden, 2018 ////////////////

Utställningen DESIRE är en plattform för arkitekter inom offentlig och privata sektor samt universitet att från sina perspektiv diskutera framtidens arkitektur, från inredning till husarkitektur, landskap och stadsutveckling.

DESIRE – viljan att diskutera och debattera det samhälle och den arkitektur vi formger för framtiden

DESIRE – att arkitekter som gestaltande profession arbetar för en attraktiv framtid och livsmiljö

Varje aktör har valt ett tema att fördjupa, och presenterar sitt undersökande arbete i en film, bok, debattartikel eller fysisk modell.

Uppgiften till DESIRE har varit att identifiera en frågeställning, ett tema, som man anser viktigt för framtidens arkitektur och livsmiljöer. Detta tema renodlas och presenteras på ett så tydligt och fördjupat sätt att det kan bli en utgångspunkt för en initierad diskussion med publiken, både den professionella publiken och allmänheten. Diskussionen som uppmuntras kan vara olika till sin karaktär; etisk, processinriktad, ekonomisk, estetisk, hållbar, byggteknisk eller annan.

De som deltar i utställningen har i sitt engagemang frigjort sig från pågående projekt och beställare, samt från eget tidigare framtaget material.

Utställningen DESIRE är initierad av och kurerad inom satsningen ”Sveriges Arkitekter på Form/Design Center”, en satsning där bransch- och fackorganisationen Sveriges Arkitekter etablerar en regional närvaro i södra Sverige, i samarbete med Form/Design Center, Malmö.

The exhibition DESIRE is a platform for architects in public or private offices and universities to discuss the future of architecture in interior design, landscape architecture, building and urban design.

DESIRE – the will to discuss and debate our society and the architecture we are designing

DESIRE – architecture as an artistic profession, working for an attractive future and built environment

Each participating office or organisation has focused on a research theme of their choice, which is presented in the format of a book, a film, an article or a physical model. The themes can be ethical, economic, aesthetic, sustainable, technical or anything else.

Gunilla Kronvall – Curator Arkitekt/*Architect* RIBA II SAR/MSA

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

SLU ALNARP

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Marie Andersson, Arne Nordius

“ORDINARY LIFE IS PRETTY COMPLEX STUFF”

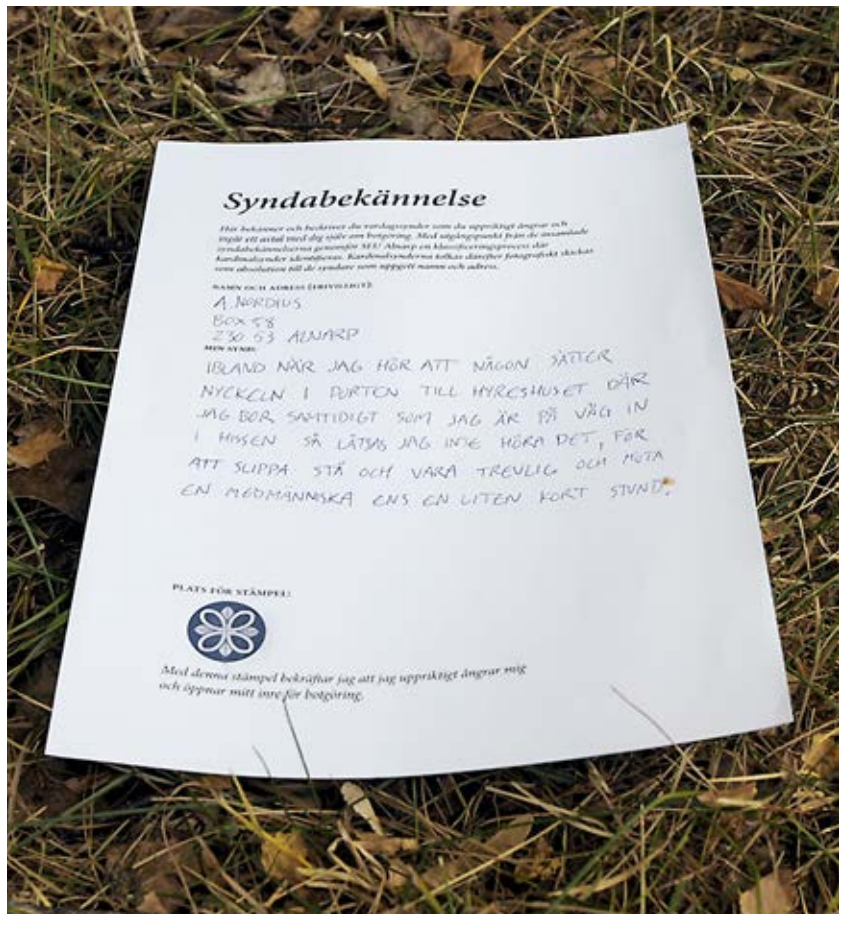
THE CONFESSION BOX

BIKTBOXEN /// Citatet ovan sätter tonen för den amerikanska serieskaparen Harvey Pekars självbiografiska verk American Splendor. Och visst är det lätt att hålla med. Med den uppsjö av val vi ställs för dagligen är det nästan omöjligt att inte ta ett och annat snedsteg. De flesta säkert helt obetydliga medan andra ingår i beteendemönster som står i strid med våra egna värderingar och motverkar utvecklingen av en bärkraftig livsmiljö.

I Biktboxen bekänner du de vardagssynder som du uppriktigt ångrar och ingår ett avtal med dig själv om botgöring. Bekännelsen befästs genom att fylla i, stämpla och lämna ett bekännelseformulär i boxen. Ritualen förvandlar din skuld till ansvar för vår framtida livsmiljö.

De avlagda bekännelserna utgör stoffet för en klassificeringsprocess där kardinalsynder identifieras, tolkas fotografiskt och skickas som absolution till de deltagare som angett namn och adress.

Med Biktboxen vill vi möta allvarliga samhällsutmaningar med ett lättsamt anslag: Ritualiseringsleken ska locka till verklig eftertanke medan stämplingens avtryck i det motoriska minnet och återkopplingen med den hemskickade bilden håller tanken längre i medvetandet. Klassificeringsprocessen fördjupar förståelsen för hur vardagen formar vår gestaltade livsmiljö.

This phrase sets the tone for Harvey Pekar’s autobiographical comic series American Splendor. And it’s certainly hard to disagree. Faced with a plenitude of daily choices it is near impossible not to commit the occasional sin. While these are usually harmless, some of them are part of behavioural patterns that contradict our values and prevent the development of a sustainable living environment.

In THE CONFESSION BOX you confess everyday sins you truly regret and commit to penance. The confession is confirmed by filling out, sealing and submitting the provided form. By completing this ritual, your sin is transformed into a responsibility for our future living environment.

The recorded confessions form the basis of a classification process in which cardinal sins are identified, interpreted photographically and sent as a form of absolution to the participants who have provided their names and addresses.

THE CONFESSION BOX aims to meet serious societal challenges in a light-hearted manner. The ritual should encourage real reflection: The physical act of sealing the confession forms a new muscle memory and the photo sent home helps keep the memory alive. Meanwhile, the classification process deepens our collective understanding of how daily life shapes our designed living environment.

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

NYRÉNS ARKITEKTKONTOR

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Emma Pihl, Åsa Samuelsson, Emma B Jones
Medverkande/*Contributor* – Fotografi/*Photography*: Daniel Zachrisson

DARE TO DISTURB!

VÅGA STÖRA! /// - en inspirationsbok om att använda staden på lika villkor.

Stadens rum ska vara ill för alla. Men är det verkligen så, och hur ska det fungera i framtiden?

Med boken VÅGA STÖRA! vill vi utmana förväntningar på hur och av vem platser används. Vi vill inspirera och uppmuntra fler till att ta platser i anspråk genom att våga störa de normer och strukturer som finns. Vi skildrar hur det ser ut idag och hur det skulle kunna vara i framtiden, vi skapar igenkänning och väcker frågor. Vad händer när vi utmanar och övervinner känslan av att vara obekväm eller ovälkommen i det offentliga rummet?

Tillsammans med unga tjejer och en fotograf har vi iscensatt och dokumenterat olika situationer. Citat, reflektioner och situationer är hämtade från eller inspirerade av verkliga händelser. De använda fotografierna visar en blandning av arrangerade och spontana situationer.

I boken utgår vi från unga tjejers perspektiv, en grupp som ofta är underrepresenterad i många offentliga miljöer. Vi kan konstatera att frågan om att skapa en mer jämställd användning är komplex. Vems är egentligen ansvaret för att alla sa känna sig välkomna?

Handlar det om att ta eller att ge plats? Ska vi behöva störa för att göra skillnad? Samtidigt är det ganska enkelt – det offentliga rummet är din plats, min plats, vår plats.

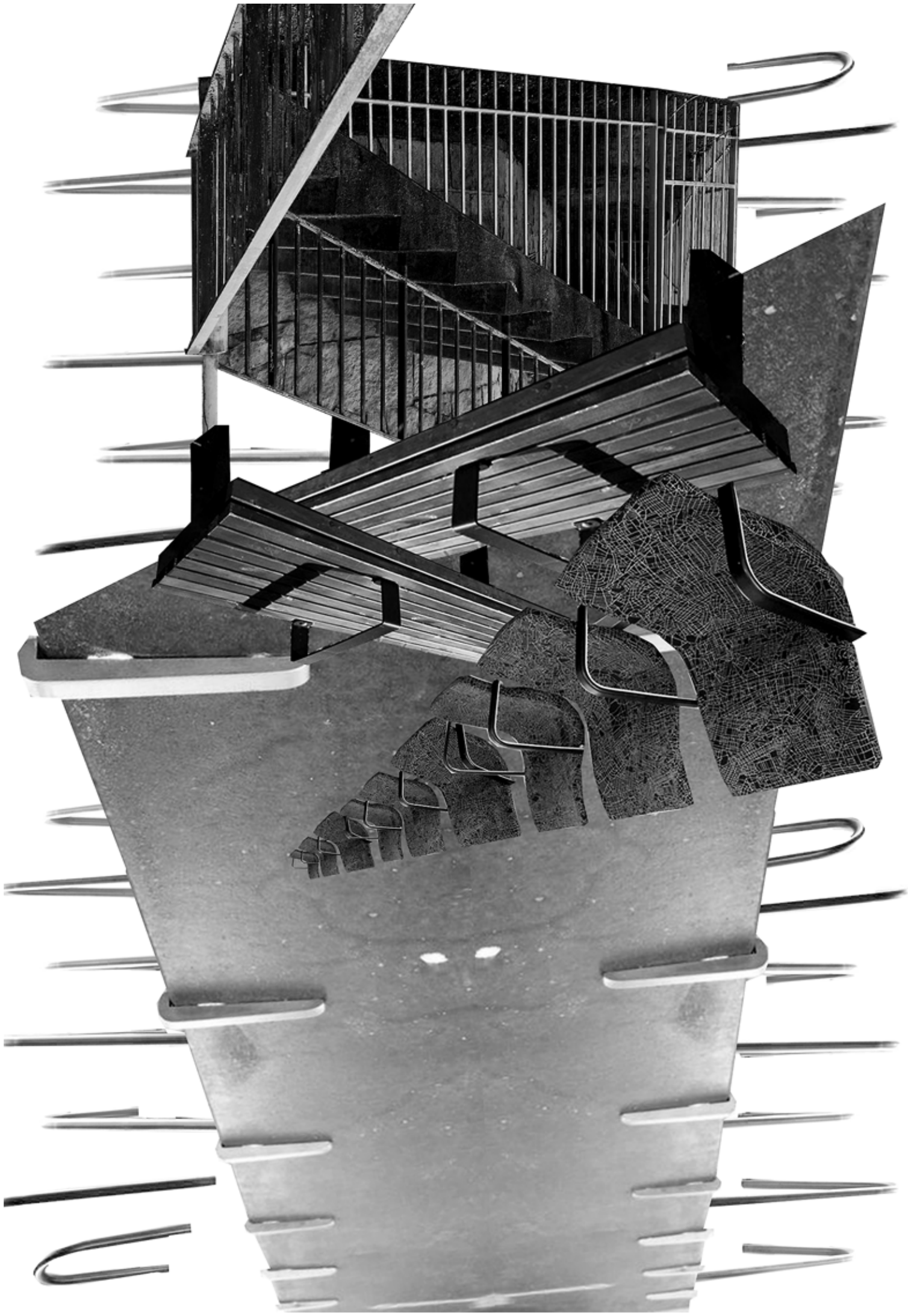
An inspirational book about equal use of public space.

City spaces should be for everyone's use. But is that really the case, and how should it work in the future?

With the book DARE TO DISTURB! we want to challenge expectations about how, and by whom places are used. We want to inspire and encourage people to engage with public spaces by daring to disturb existing norms and structures. We describe the current situation and imagine how it could be in the future. We raise questions by creating situations in which people can recognise themselves. What happens when we challenge and overcome the feeling of being uncomfortable or unwelcome in public areas?

Together with young girls and a photographer we have staged and documented different situations. Quotations, reflections and situations are gathered from, or inspired by real events. The photographs used show a mix of staged and spontaneous situations.

In the book, we adopt the perspective of young girls, a group which is often underrepresented in public areas. We propose that the question of creating equality is complex. Who is responsible for making everyone feel welcome? Should one have to disturb in order to make a difference? At the same time it is quite simple – public areas are yours, mine, ours.

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

DIS/ORDER

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Johanna Bratel, Karin Andersson

TEN PROJECTS NOT FOR PEOPLE

HOSTILE ARCHITECTURE IN MALMÖ, COPENHAGEN AND STOCKHOLM 2018

EXKLUDERANDE ARKITEKTUR I MALMÖ, KÖPENHAMN OCH STOCKHOLM 2018 /// Offentliga platser hyllas ofta som platser där vi lär oss demokrati och tolerans. Den grekiska agoran agerar än idag förebild men det är lätt glömt att inte heller i demokratins vagga inkluderades alla – kvinnor och slavar var utestängda från demokratins förmåner. Idag ser vi en värld där demokratin allt mer ifrågasätts. Offentliga platser privatiseras i städer över hela världen och en ny form av arkitektur introduceras. Den har många namn. Exkluderande, utestängande, ovälkomnande... Listan kan göras lång men målet är detsamma: att utestänga en viss typ av människor och beteenden.

Exkluderande arkitektur har syftet att få hemlösa, tiggare, droganvändare och till och med tonåringar att inte känna sig välkomna i stadens rum. Designen är mycket kreativ. Exempelvis centrerade armstöd som gör bänkar omöjliga att ligga på eller lutande sitsar som är omöjliga att sitta på. Rosa ljus som förstärker akne. Störande ljud på en frekvens som endast tonåringar kan uppfatta eller hög klassisk musik på kollektivtrafikens stationer.

En mildare form av exkludering är avsaknaden av möblering på en offentlig plats. Antingen har möblerna tagits bort eller så ritades de aldrig in. Hur som helst är platsen svår och otrevlig att uppehålla sig på. Dessa mildare metoder är svårare att identifiera men minst lika kraftfulla i sin verkan.

För oss är denna riktning för framtiden en dystopi.

Det är inte en framtid vi önskar, det är en framtid vi räds.

Denna publikation innehåller tio befintliga projekt av exkluderande arkitektur i Malmö, Köpenhamn och Stockholm dokumenterade av Disorder. Publikationens form är en hommage till den visuella konstnären Athena Tacha, som gjort många inkluderande och inspirerande gestaltningar för offentliga rum, och hennes bok Ten projects about staircases.

Public spaces are often celebrated as spaces where we learn tolerance and democracy. The Ancient Greek 'agora' is still the paradigm, but it's easy to forget that in the cradle of democracy women and slaves were not allowed to enjoy the benefits of the free democratic society. Today we see a world where democracy is being questioned. In cities all over the world public spaces are turning private and a new form of architecture is emerging. It goes by many names. Hostile, defensive, unpleasant... The list is long but the intention is the same: to exclude a certain kind of person, to prevent a certain kind of behaviour.

Hostile architecture has the purpose of making homeless people, beggars, drug-users or even teenagers, less welcome in urban spaces. Hostile features are designed in many creative ways: benches with centre bars prevent people from lying down, tilted benches that are almost impossible to sit on. Pink lighting that highlights and draws attention to acne and causes social discomfort. Disturbing, high-pitched sounds that only young ears can hear and loud classical music at public transport stations.

A softer form of exclusion is commonly called 'ghost amenities'. It is the lack of public furniture, either it has been removed or it was never there. These 'soft' methods are harder to identify but no less powerful.

For us, this projection of the future is a dystopia.

This is not a future we want; this is a future we fear.

This publication includes ten existing examples of hostile architecture in Malmö, Copenhagen and Stockholm documented by Disorder. The layout is an homage to the visual artist Athena Tacha, who made many inclusive and inspiring designs for public spaces, and her booklet 'Ten projects about staircases'.

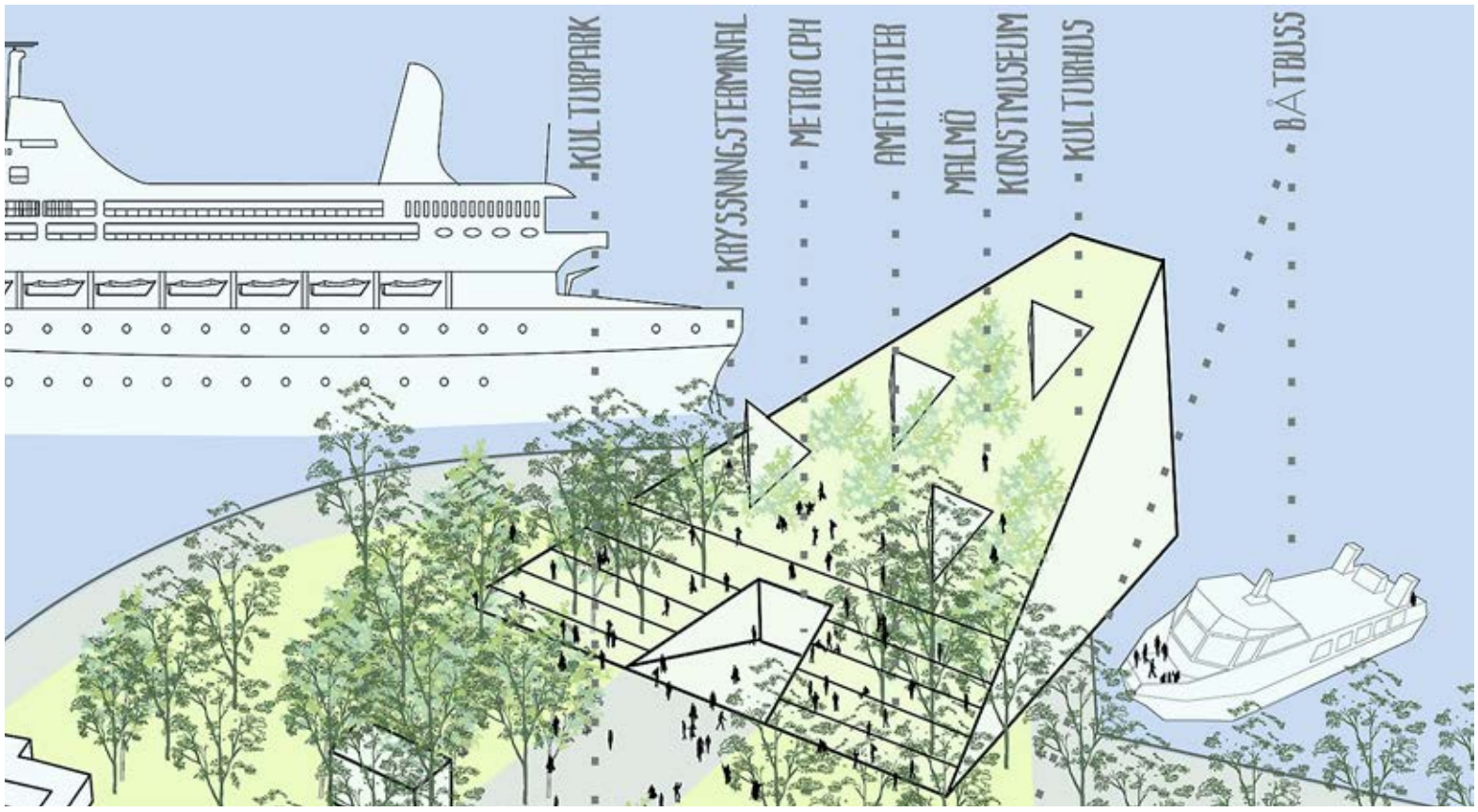
UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

STADSTUDIO

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Alexander Simittchiev, Håkan Forss, Helene Puffet, Sarah Litwin
Nils Baltazard, Elin Karlsson, Kristina Ullberg, Johanna Jonsson, Ida Mared Jarand Nå, Johan Ericsson

INFRACULTURE

INFRAKULTUR /// Vår vision är att sammanfläta infrastruktur och kultur. Rörelser korsas och skapar mötesplatser och förutsättningar för ett rikt kulturliv i vardagen. Hamnparken i Nyhamnen har ett strategiskt läge som urban korsning i det framtida Malmö.

Vår idé bygger på att staden kan växa organiskt på ett temporärt sätt, parallellt med en mer permanent stadsplanering. Idén är ett resultat av vår vision för Nyhamnen med ursprung i kontorets ideologi om att vi som arkitekter studerar vår stad och dess utveckling.

I första steget etableras nya rörelsestråk för att tillgängliggöra området, värdet på befintliga byggnader höjs och det blir lättare att bevara områdets befintliga och historiska värden. Ett system av bryggor och broar i vattenrummet kopplar samman områden. Aktiviteter uppstår längs sträckan och möten mellan människor och olika stadsdelar uppstår.

Nästa steg bygger på att utforska en förtätning av endast vattenrummet. På så vis kan utvecklingen komma igång tidigare medan förutsättningarna för utbyggnad på mark utreds. Förslaget bygger på en etappvis utbyggnad som börjar med temporära lösningar och genom en tydlig process övergår till en permanent struktur som bildar en unik stadsdel i vattnet och kopplar samman Nyhamnen med Västra Hamnen och centrala Malmö.

Malmö har under några decennier strävat efter att återta kontakten med havet efter en epok av hamnindustrins dominans vid vattnet. Genom vår vision kan staden snabbt ta ytterligare ett stort steg i den riktningen.

Our vision is to connect infrastructure and culture. Transport intersections and meeting points are created for everyday culture and activities. Hamnparken in Nyhamnen is strategically situated to become one of these urban intersections in a future Malmö.

Our idea is for the city to grow in an organic and temporary way parallel to long term city planning. This idea is a result of our vision for Nyhamnen and our ideology as architects to study our city, our immediate surroundings, and its development.

The first step is to establish new pathways to make the area more accessible, raising the value of existing buildings to make it easier to keep what is already here and its historical values. Piers and bridges connecting areas and activities along the route will attract people from all parts of Malmö.

In the next step we explore the densification of waterside spaces. This allows development of Nyhamnen to begin while the more conventional urban planning of the land is investigated. The proposal starts with temporary solutions that could develop into something permanent. The structure will create a unique part of the city, a waterscape that connects Nyhamnen with Västra Hamnen and central Malmö.

Malmö city is reconnecting with its water as the era of harbour industries dominating the waterfront gradually comes to an end. Through our vision, the city will be able to quickly and easily continue this process.

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

ARKLAB

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Mats Karlsson, Tomas Lauri, Alexander Marek, Daniel Urey

THE LINEAR VILLAGE

RADBYN /// Om 50 år förutspås nästan alla leva i städer – och landsbygden ha avbefolkats. Men vilken stad och vilken landsbygd är det man talar om?

Det troliga är att livet för de flesta kommer att pågå i utkanterna, någonstans mellan stad och land. Det handlar om att bo i städernas närhet, eftersom inte alla kan trängas inne i kärnan, och förmodligen erbjuder landsbygden en livskvalitet med uppgraderade kommunikationssystem och arbetsmöjligheter. En av de viktigaste frågorna att ställa sig för framtiden är därför vad som gör livet härligt i dessa stadsnära och samtidigt rurala lägen?

För arkitekturen handlar mycket om att ta tillvara på de kvaliteter som varje lokal plats erbjuder. Det gäller att vidga vyerna. Att förstå en plats, lyssna på landskapet, trakten, omgivningen, såväl topografiskt, som historiskt och ekonomiskt.

Den radby vi ställer ut är ett exempel på hur Skånes förutsättningar kan tas tillvara. Den skånska landsbygden är lättillgänglig, bördig och där finns tillgång till ett finmaskigt vägnät. Radbyar är ett uråldrigt sätt att skapa en grund för liv. I Skåne finns de bland annat på Österlen. Husen är grupperade längs en smal väg för att skapa social bärkraft och sammanhållning och möjliggöra odling på fälten i direkt anknytning till den egna bostaden. Livet är nära, grönt, och förankrat både i stad och land.

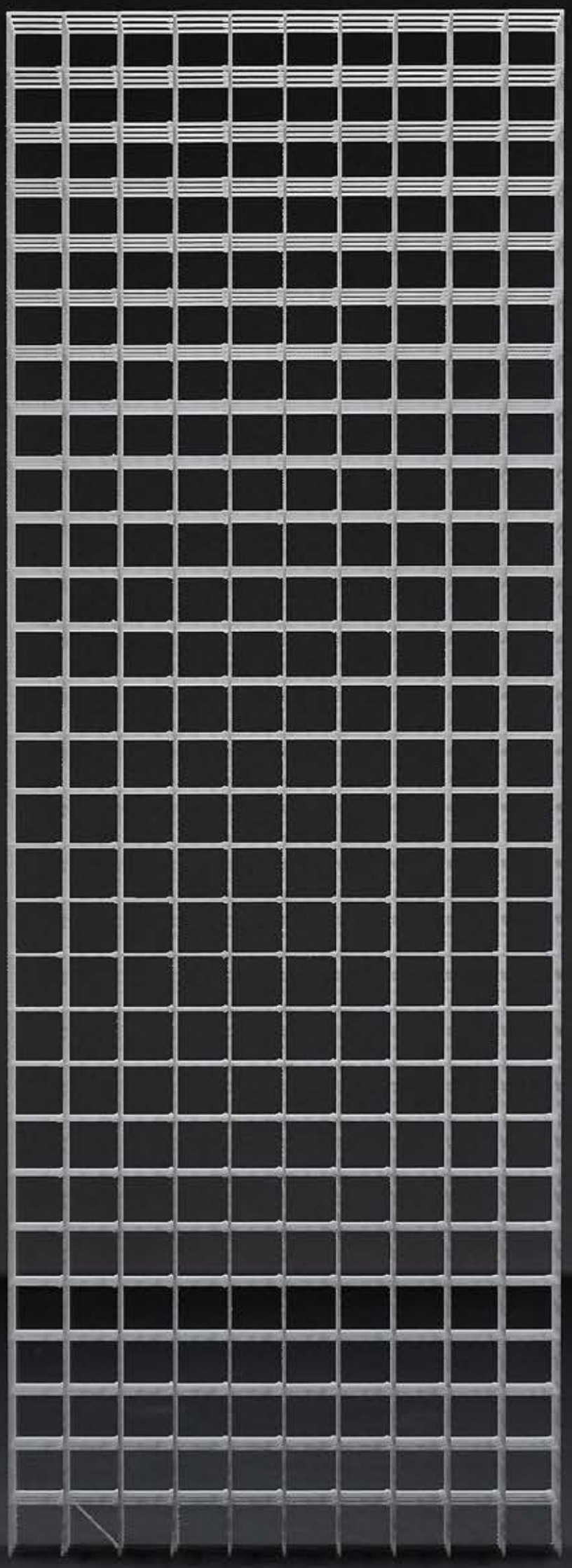
Fifty years from now, the projections say, almost everyone will live in cities and the villages will be deserted. But what sort of city, and what sort of village?

The most likely scenario is that most people will live at the city's edges, where town meets country, as we can't squeeze everyone into the centres and we can expect villages to offer a high quality of life, with improved communications systems and work options. One of the most important questions to ask in regard to the future is: What makes for a good life in these settings, which are rural, yet close to the city?

Architects typically focus on preserving and enhancing the existing qualities of a projects' site. Expanding the views, understanding the site, listening to the landscape, the local area, the environment, in topographical as well as historical and economic terms.

THE LINEAR VILLAGE illustrates how to preserve the qualities of the province of Skåne, where villages are easily accessible, have leafy settings and are connected to a well-developed road network. Linear settlements, common in the south-eastern county of Österlen among other places, are an ancient way of creating a setting for life. Homes are arranged along a narrow street in order to build community and to enable residents to grow food on the plots adjacent to their homes. Life is local, green and grounded in both city and country.

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

FÖRSTBERG LING

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Björn Förstberg, Mikael Ling, Medverkande/Contributors –
Text/Copy: David Ottosson, Fotografi/Photography: Niklas Thornblad

BEAUTIFUL OX, UGLY HORSE

VACKER OXE, FUL HÄST /// Arkitekter talar ogärna om skönhet, påstås det. Men värderingar kan uttryckas i andra ord. Ljus, välbalanserad, robust och bekväm. Eller sträv, kärv, sprucken, sönderfallande. Funktion och skönhet har en komplicerad relation.

Skönhet frikopplad från medvetenhet om funktion är kanske bortom människor. Vi upplever objekt i sammanhang, vi relaterar till dem med våra kroppar, och tar mer eller mindre medvetet in funktioner som en del av vår upplevelse.

Genom en arkitekturmodell relaterar vi till tänkta framtida funktioner, men också till material, rummet och vår närvaro i det. Likt andra språk är modellen ett verktyg. Och likt andra språk kan modellen användas för att beskriva funktioner, men också - som i dikt - för att utforska skönhet.

Architects, it is said, prefer not to talk of beauty. Values, they say, can be expressed in other words. Bright, well-balanced, robust, comfortable. Or even harsh, cracked, disintegrating. Function and beauty have a complicated relationship.

Beauty disconnected from awareness of function might be beyond humans. We experience objects in context, we relate to them with our bodies. And whether we give it any thought or not, functionality becomes part of our experience.

Through an architectural model we relate to planned future functions, but also to materials, space and our presence within that space. Just as other languages, the model is an instrument. And just as other languages, the model can be used to describe function, but also - as in poetry - to explore beauty.

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

LUNDS KOMMUN
STADSBYGGNADSKONTORET

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Gabriella Arrland, Cecilia Hansson, Marcus Horning, Petra Kling-Gutenwik
Martin Lorenz, Carolina Lundberg, Hannah Magnusson, Anna Vroland
Medverkande/Contributor: Gabriella Arrland, Martin Lorenz, Ib Rosvall

NEW LAYERS OF THE CITY

NYA SKIKT AV STADEN /// Nya dimensioner av staden tillförs i en hisnande fart. Teknikutvecklingen förändrar hur vi använder vår närmiljö och på vilka sätt vi interagerar med varandra. När det finns fler möjligheter skapas en ny social dimension i staden. Var möts vi, på vilket sätt och vilka platser blir attraktiva? Vad händer med staden? Och med invånarna?

Upplevelser, funktioner och nöjen adderas till den traditionella byggda miljön. Stadslivet framträder i nya former och på nya ställen – även på tillsynes livlösa platser. Kanske blir vi alla lite mer kreativa och väljer att lämna avtryck i det digitala lagret, avtryck som kan vara omöjliga i den fysiska verkligheten. Kanske djupnar relationen till staden genom lättillgänglig information om platser, byggnader och människor? Eller så kan planeringen av staden bli mer demokratisk och bjuda in till delaktighet när förslag visualiseras på plats och framtidens stadsrum samskapas utifrån gemensamma prototyper.

Hur vi lever i framtidens stad är idag omöjligt att förutspå men staden förblir en arena för våra liv och kommer att inkludera digitala element. På vilket sätt staden skapar plats åt tekniken blir av stor betydelse. Längs vägen kommer viktiga frågor att behöva besvaras: Ska den fysiska miljön anpassas efter den digitala? Vad ska tillåtas? Kommer alla med? Och vem ska egentligen äga den digitala staden?

New dimensions are being added to the city at a breath-taking speed. Technological developments change how we use our local environment and how we interact with each other. When more opportunities present themselves, a new social dimension is created in the city. Where, and in what way do we meet, and what places are attractive? What happens to the city? And to its inhabitants?

Experiences, features and entertainment are added to the traditional built environment. City life emerges in new forms and in new locations – even in seemingly lifeless places. Perhaps we will all become a little more creative and choose to leave an imprint in the digital layer, imprints that may be impossible in the physical world. And maybe our relationship to the city will be deepened through easily accessible information about places, buildings and people? Or the planning of the city may become more democratic and encourage participation, where proposed ideas are visualised on site and urban spaces of the future are created together, based on common prototypes.

How we will live in this city of the future is impossible to predict, although the city remains an arena for our lives and will include digital elements. The way in which the city creates space for technology will be of great importance. Along the way, important questions will need to be answered: Should the physical environment be adapted to the digital? What should be allowed? Will everyone be included? And who will actually own the digital city?

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

KANOZI ARKITEKTER

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Max Gerthel, Daniel Hohenthal, Oliver Lühr, My Lundström

KOMPLEMENTARISM /// Hur kan man bättre utnyttja kvartersstadens inneboende kapacitet till utbyte och gemenskap för att skapa ett mera intensivt, levande och hållbart samhälle? Vi menar att framtidens stadskvarter ska kunna rymma en större blandning av olika funktioner som på olika sätt kompletterar varandra. Vi måste börja betrakta staden i vertikal genomskärning och inte bara sedd från ovan där stadens funktioner placeras bredvid varandra. Trots att förutsättningarna för ett ömsesidigt berikande utbyte finns är det alltför sällan som olika funktioner får lov att samverka och dela på utrymmet i staden.

Därför lanserar vi konceptet KOMPLEMENTARISM, där två eller flera funktioner som normalt brukar separeras istället får lov att fungera som komplement till varandra. Naturliga sociala symbioser som vi en gång levt med men som förlorats i vår vilja att vara moderna och rationella. Vad är det egentligen som hindrar barn på en förskola från att dela sagostund med dementa på ett vårdboende? Kan man inte låta bostadshus ha hotellrum som hyrs ut till affärsresenärer i veckorna och sedan används av familjen när man har sina bonusbarn på besök över en helg? Skulle en arbetsplats få bättre luft, mer ljus och snålare energisystem genom att kompletteras av odlingar som producerar mat, syresätter luften och ger solskydd?

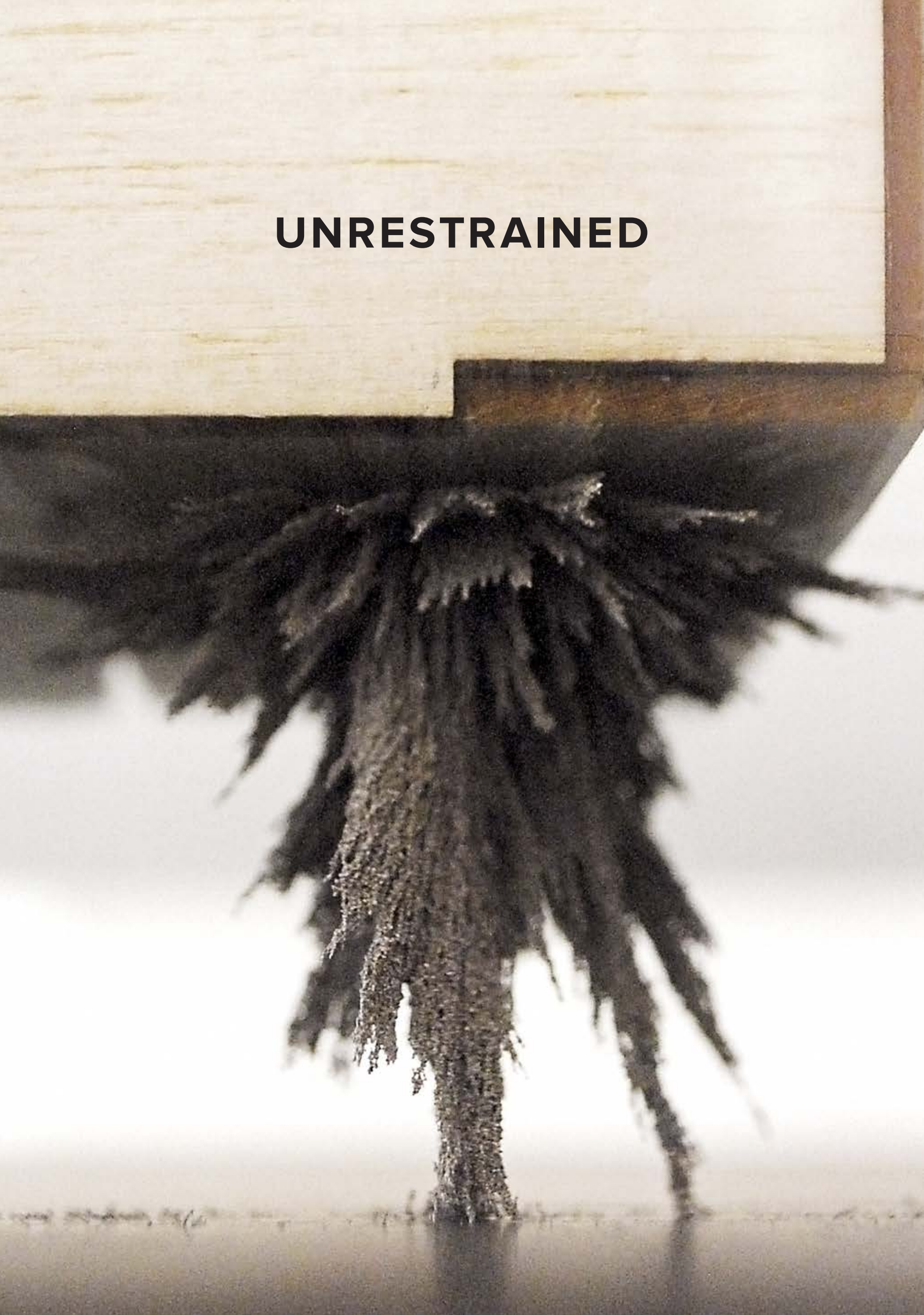
KOMPLEMENTARISMEN kan vara en lösningsorienterad samverkansmodell som är med på att svara på några av de stora samhällsfrågorna i vår tid – om vi är villiga att prova nya sätt att göra saker på.

How can we better use the inherent capacity of the urban block to stimulate cooperation and exchange in creating a sustainable and more vivid society? We believe that the urban city block of the future must be able to contain a more diverse mix of functions that complete each other like pieces in a puzzle. We must start observing the city vertically in section and not only distributing functions side by side from the top down. Although the conditions for a mutually enriching exchange are already here, it is still rare to find different urban functions reciprocating and sharing space.

This is why we are launching KOMPLEMENTARISM, a concept that proposes to combine functions normally separated in our urban plans and architectural designs. These functions represent a naturally evolved social symbiosis which has been lost in our urge to be modern and rational societies. Could young children and the elderly with dementia have access to communal spaces to share moments and stories together? Could residences have hotel rooms to be used by business travellers on weekdays and for visiting stepchildren at weekends? Would an office building be provided with better air and more efficient energy use if its facades were vertical farms producing food, providing shade and oxygenating the air?

KOMPLEMENTARISM offers a solution-oriented model of spatial reciprocity, ready to respond to the most challenging questions of our age – if we are willing to try out a different way of doing things.

UNRESTRAINED

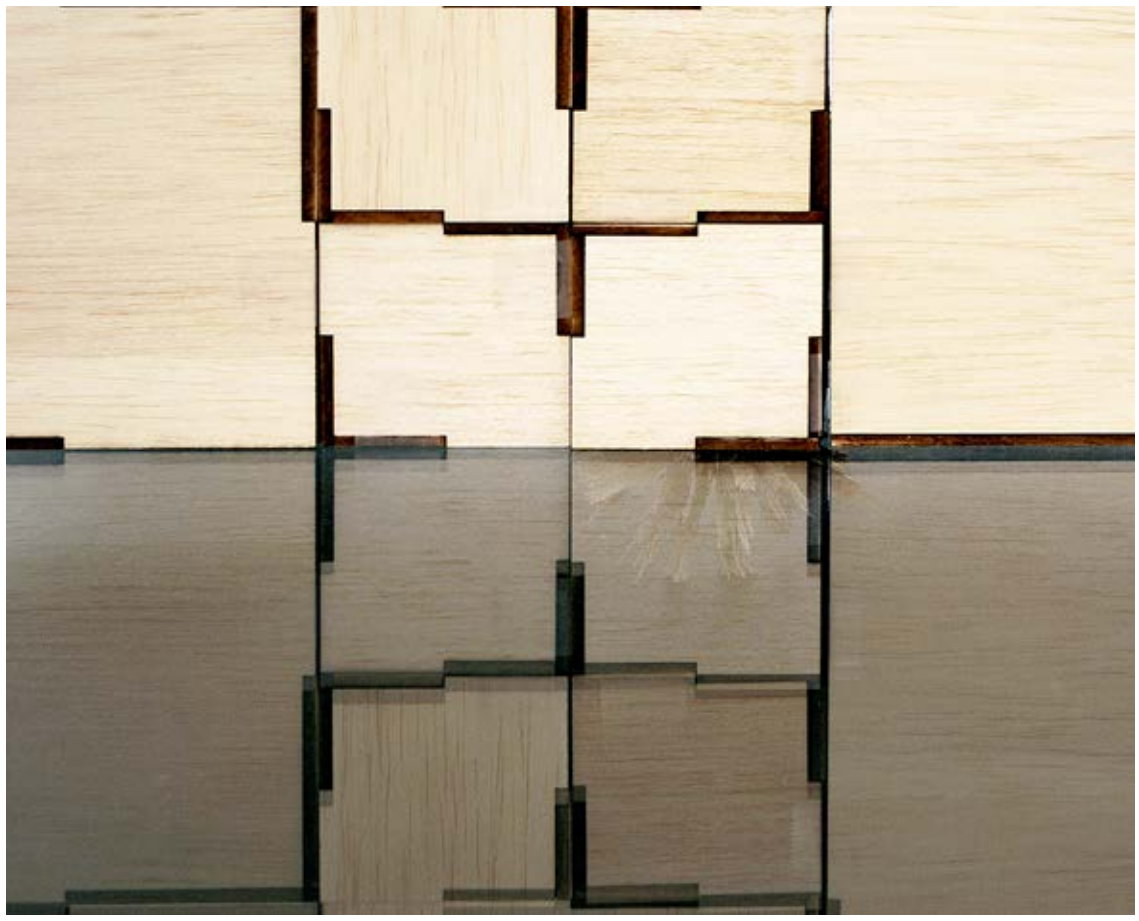

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

LANDÉN + KRANTZ ARKITEKTER

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Handläggare/*Administrator*: Martynas Sinkevičius
Film, fotograf, modellbyggare/*Movie, Photographer, Model maker*: Martynas Sinkevičius
Medverkande/*Participants*: Anja Nustad, Åsa Krantz, Lena Ekenberg, Fredrik Furrer
Joanna Lewis Jonsson, Marie Robertsson, Lotta Landén

FRIHET/// Landén+Krantz arkitekter upplever att vår bransch är i förändring. Mer än någonsin fungerar arkitektur och design som verktyg för att kombinera och koordinera ny vetenskap och nya kunskapsfält. På olika nivåer – samhälleliga, ekonomiska och tekniska är det vår utmaning att åstadkomma förändring och utveckling. När vår värld är i ständig rörelse krävs anpassningsförmåga och flexibilitet i användning eller fysisk form för både strukturer, människor, rum och objekt.

Människan är van vid att uppleva ordning och struktur i olika former. Vårt kontor tror att där det finns ordning bör vi tillåta kaos, i varje struktur ska det ges utrymme för variation, i varje människa finns ett barn som ska få leka, upptäcka och förändra.

Med vår installation vill vi representera lusten att utforska. Kanske uppstår den när den mest ordinära och rationella miljön visar sig anpassningsbar och föränderlig efter våra behov?

Med en kub av trä vill vi representera enkelhet, ordning och rationalitet. Kuben är indelad i mindre delar enligt ett modulsystem som inbjuder åskådaren till att bli delaktig och interagera.

Öppna den! Utforska den! Kanske hittar du något oväntat?

Kanske upptäcker du att det bara finns en fin linje mellan statiskt och dynamiskt, ett ögonblick mellan natt och dag, en skiva glas mellan tyglat och fritt.

Landén+Krantz architects see the changes in our profession now more than ever. Architecture and design has become a tool that combines and coordinates different industries and sciences together. Recently however it has also become an industry that accommodates shifts and changes in social, economic and technological fields. The world is always changing, requiring people, structures, spaces and objects to become more adaptable and flexible in both physical form and in use.

People are used to a sense of order in whatever form it takes. Our office believes that within order there should be a sense of chaos, in every grid there should be a possibility for drama, in every adult there should be a bit of a child, who is able to play, change and discover.

With this installation, we would like to represent that desire for discovery, which perhaps starts in an ordinary and rational environment, but an environment that adapts and changes as people use it according to their needs.

The installation is a modular structure made from interlocking wooden elements. The basic shape is a cube representing order, rationality and simplicity. The structure invites viewers to become users by interacting with the form.

Unfold it! Reveal it! And in the end, discover something unexpected.

You might discover that sometimes there is a thin line between the static and the dynamic, a moment between dusk and dawn, a thin membrane between something fixed and something unrestrained.

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

HORISONT ARKITEKTER

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Marcus Jansson, Albert Orrling
Modell, grafisk form, foto/Model maker, Graphic design, Photo: Nestor Campos
Modell/Model maker: Kushtrim Regjepaj

“You have to get the kids interested in other things. This generation has grown up without role models. Nobody has been there for them.”

Marco, ‘gangster’, Swedish Radio documentary: The shots in Gothenburg, 2016.

–DU MÅSTE FÅ UNGDOMARNA INTRESSERADE AV ANDRA SAKER. DET HÄR ÄR EN GENERATION SOM VUXIT UPP UTAN FÖREBILDER, UTAN NÅGON SOM VARIT DÄR FÖR DEM.

”Marco”, gängkriminell, radiodokumentären Skotten i Göteborg, SR, 2016

Idrotten kan erbjuda det alternativ som Marco efterlyser. Förebilder och goda ledare, sunda värderingar och en bättre väg framåt i livet. Idrotten har stark attraktionskraft på ungdomar och oavsett bakgrund kan många känna tillhörighet. Här finns gemenskap, spänning, kickar och kamp parallellt med fostran och ömsesidig respekt. Ungdomar kommer till idrotten frivilligt, vilket gör dem särskilt mottagliga för den värdegrund som präglar miljön.

Föreningskraften inom idrotten är ovärderlig och många klubbar utför regelrätt socialarbete med stor framgång. Men lokalbrist, höga hyror och undermåliga lokaler håller tillbaka rörelsen.

Bygg fler attraktiva platser för idrott:

- Platser där unga samsas med goda förebilder
- Platser där unga vill vara och där det finns en mångfald av aktiviteter
- Platser där idrottskultur samverkar med näringsliv, kultur och andra aktörer
- Platser där idrott kan vitalisera och levandegöra stadsrum
- Tillgängliga och trygga platser i anslutning till kollektivtrafik och stråk

Inkludera idrott som en huvudfråga vid detaljplanering, på samma sätt som vi ställer krav på grönytor och parkeringsplatser.

”Byggande för ungdomsidrott är en investering som kan ge stora besparingar för samhället.” Ingvar Nilsson, nationalekonom

Sports may offer the alternative that Marco is talking about. Role models and good leaders, sound values and a better path in life. Sports have great power of attraction to young people from all backgrounds. Sport offers excitement, emotional highs and struggle, as well as community, identity, social education and mutual respect. Young people come to sport out of choice, and so are more open to the values it teaches.

The power of community in sports is a great asset to society, and many clubs do real social work with much success. It has the potential to change the course of social development in society, but high rents and a shortage of decent spaces are holding it back.

Create more attractive spaces for sports:

- spaces where young people meet positive role models

- spaces where young people want to be, with a variety of activities

- spaces where sports interact with business, culture and other actors

- spaces where sports can vitalize urban public space

- spaces for sports that are safe and easily accessible by public transport

Include sports as a part of urban planning, as necessary as green areas and parking spaces are in planning today.

“Building for sports for the young is an investment that can bring great savings to society.” *Ingvar Nilsson, economist*

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

GORA ART&LANDSCAPE

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Monika Gora, Medarbetare/Coworker: Johanna Larsson

DESIRE FOR TREES

LÄNGTAN EFTER TRÄD /// De stora, gamla träden kommer ur det förgångna. De enar tid och rum, lugnar, bäddar in, tröstar, förlåter och förskönar. Vi andas in deras utandning och de vår. Det sinnliga binder oss vid träden. Vi har klättrat bland trädens grenar och känt barkens struktur. Kroppen minns trots att det var länge sedan. Närvaron, stammens strävhet, lövverkets svajande och grenarnas följsamhet. Allt detta längtar vi upprepat efter. Samtidigt tar vi marken ifrån dem, ersätter dem med hus och asfalt. I stadens nakna, steniga landskap blir saknaden akut. Sedan utsmyckar vi stadens platser med avbildningar av dem, som denna oorganiska skulptur.

Big, old trees come from the past. They link time and space, bring calm, comfort and add a sense of forgiveness and beauty. We breathe their air and they breathe ours. Our sensory experiences connect us to trees. We have climbed their branches and felt the structure of their bark. The body remembers even if it was many years ago. The presence, the roughness of the trunk, the leaves and branches swaying in the wind. All of this, I long for. At the same time, we steal their ground, we replace them with houses and concrete. In the city's bare landscape the situation becomes urgent. Later, we adorn the city with imagery of them, with inorganic sculptures like this.

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

JAENECKE ARKITEKTER

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Kenji Miyazu, Tobias Cassel, Magnus Tove, Erik Hildorsson, Hugo Tersman

SCENER UR ETT FÖRGÅRDSLIV /// Bostaden är grunden till det goda stadslivet. Ett stadsliv på gräsrotsnivå där lokal gemenskap och delaktighet är de främsta drivkrafterna. Vår utmaning är att formge den bostadsnära miljön så att stadslivet kan ske på individernas och den lilla gruppens villkor.

Här är det inte kapitalintensiv kommers och institutioner som står i fokus. Kapitalet består istället av vardagslivets engagemang och kraft. Här är det promenaden med hunden, eller joggingturen på morgonen som bär fröet till nya möten. Eller föräldrakooperativet som löser vardagens behov tillsammans. Eller den nystartade affärsverksamheten som kanske, eller kanske inte, bär sig. Det kan tyckas trivialt, men det vi kallar attraktivt stadsliv har sin grund i dessa enkla realiteter.

Hur planerar och formger vi miljön för att det oplanerade ska kunna slå rot och berika staden? Gränsen mellan privat och offentligt – mellan hus och gata – behöver vara både attraktivare och flexiblare. En zon som kan förändras över tiden. Den behöver:

- utformas så att den både ger attraktivitet till gatan och integritet till bostaden

- kunna innehålla små byggnadsstrukturer som är både privata och offentliga

- tillåta den privata sfären att ta plats i det offentliga

Utformningen av gator och byggnader bör samordnas, så att husens entréer tillsammans med gatumiljön kan skapa naturliga mötesplatser.

Med relativt enkla medel, och med en tro på bostaden som grunden till det attraktiva stadslivet kan vi bygga miljöer där vardagens gemenskap, mångfald och delaktighet kan blomstra!

The home is the foundation of a good life in the city. A life where a sense of community and participation are the primary driving forces. Our challenge is to shape the city environment in a way that supports and empowers individuals and communities. Here, big city commerce and institutions don't take centre stage. City life is built, instead, on the energy and commitments of everyday life. This is where we'll find the daily dog-walk, or the morning jog, sowing the seeds for new interactions. It's where we'll find the parent-cooperative solving everyday challenges together, or the newly opened business that may – or may not – succeed. It might seem trivial, but what we call attractive city life is based on these simple realities.

How do we plan and shape the environment to allow the unplanned to take root and enrich the city? The border between private and public – between house and street – needs to become both more attractive and more flexible. A border zone that can change over time. It needs to:

- be designed to enhance the appeal of the street and add integrity to the home

- allow small structures that are both private and public

- allow the private sphere to extend into the public

The design of streets and buildings should be coordinated so that entrances, together with the street environment, can create natural meeting places.

With relatively simple means, and a belief in the home as the foundation of attractive city life, we can build environments where a sense of community, diversity and participation can flourish!

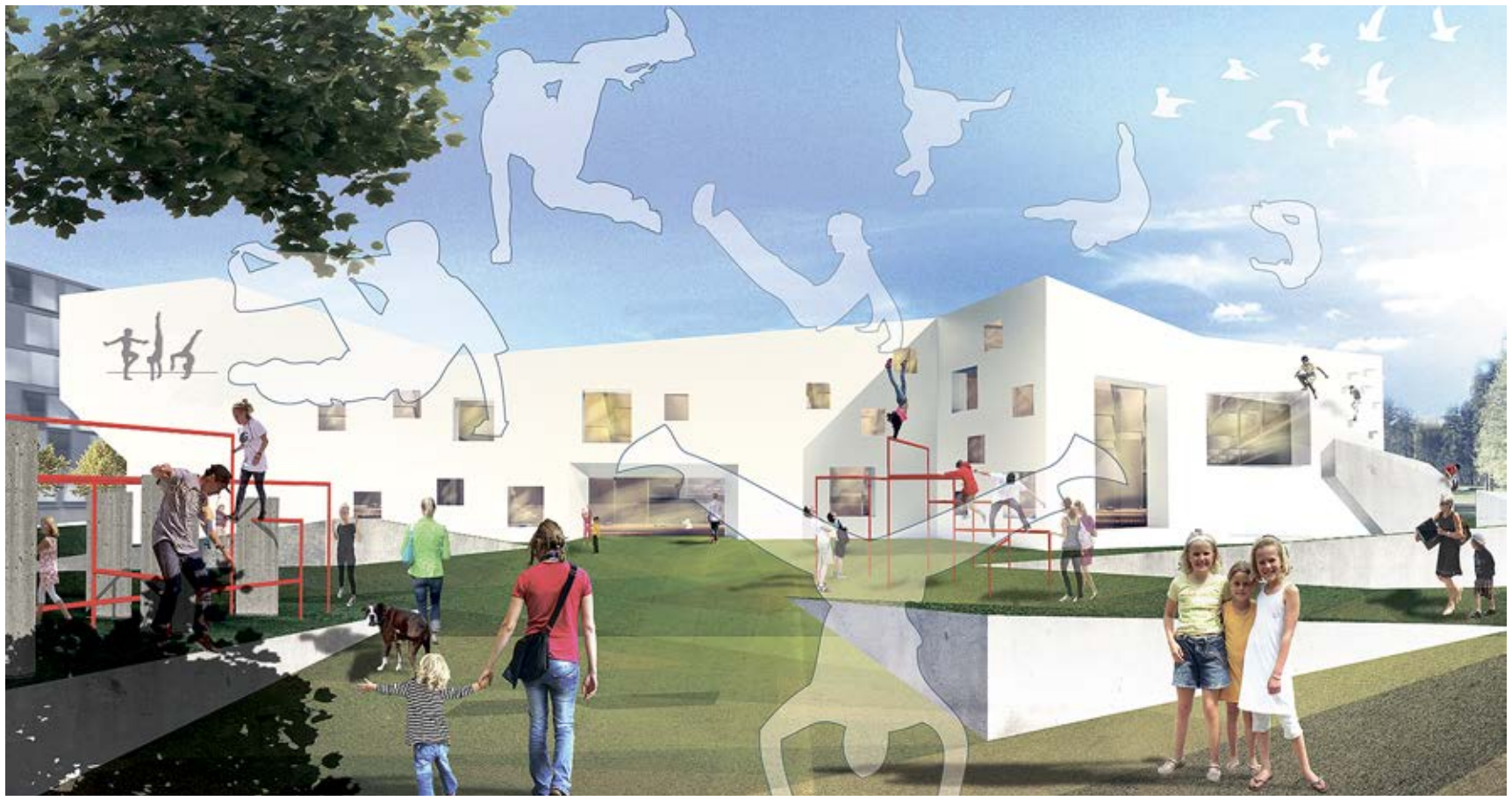
UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

CHROMA ARKITEKTER

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Annika Markstedt, Ulla Nordström, Ann-Sofi Krook.
Medverkande/*Contributor* – Film/*Movie:* Bekim Aliji

HEALTH AND ARCHITECTURE

HÄLSA OCH ARKITEKTUR /// Arkitektur, ett medel för att nå FNs mål för hälsa. Ett av FNs globala hållbarhetsmål handlar om hälsa. Målet är att alla ska kunna leva hälsosamma liv och må bra. God hälsa är en grundläggande förutsättning för människors möjlighet att nå sin fulla potential och att bidra till samhällets utveckling.

Ohälsan är en av de stora samhällsutmaningarna. Barnfetma, stillasittande, felaktig kost och utanförskap leder till allvarliga sjukdomar. I Sverige ligger brist på motion bakom mer än vart tionde dödsfall och nästan hälften av alla som är sjukskrivna är det pg a psykisk ohälsa.

Det är dags att vi tar vår hälsa på allvar och agerar!

För att arbeta förebyggande med hälsa krävs ett holistiskt synsätt.

Arkitekturen och den fysiska miljön är viktiga pusselbitar för att vi skall må bra.

Vi behöver ha fokus på att skapa sunda och hälsosamma miljöer som kan stärka människor och påverka oss positivt. Allt från stadsplanering med en inkluderande stad till byggnader med naturliga mötesplatser. Miljöer där alla blir bekräftade och känner sammanhang.

Genom arkitekturen och de miljöer vi skapar kan vi inspirera människor till att röra på sig, äta bra och främja social gemenskap.

Om vi bygger hälsosamma miljöer kan människor istället för att må dåligt lägga kraften på att samarbeta, agera och lösa de andra stora utmaningarna som vi står inför globalt.

Architecture, a tool to reach the UN´s goal for health. Good health and well-being is one of the sustainable development goals of the UN. Ensuring healthy lives and promoting the well-being of all at all ages is essential for people's ability to reach their full potential and contribute to the sustainable development of our world.

Poor health is one of the great challenges our world faces. Childhood obesity, sedentary lifestyles, poor diet, and social exclusion lead to serious illnesses. One out of ten deaths in Sweden is caused by lack of exercise and almost half of all sick leaves are taken due to mental illness.

Now is the time to seriously consider the health issue and act!

Working proactively with health requires a holistic view in which architecture and the built environment are important aspects for improving our well-being.

We need to design smart and healthy environments that will empower people and create a positive impact. Everything from inclusive urban planning to buildings with natural meeting places. Spaces where people can feel accepted and a part of a context.

Architecture, and the spaces we create, should inspire people to be physically active, motivate them to eat healthier, and promote social relationships.

Building healthy environments will enable people to put energy into cooperating and act to solve the other great global challenges.

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

GUNILLA SVENSSON ARKITEKTKONTOR

LAYERS & MEMORIES

LAGERHANTERING OCH STORT MINNE /// Vi vill lyfta fram arbeten där olika tillägg till specifika platser varit viktiga. Det gäller såväl kulturhistoriskt värdefulla, som mer vardagliga miljöer tilläggen bidragit till ökade kvaliteter och förstärkt hållbarhet. Vårt bidrag till Desire har fått titeln ”Lagerhantering och stort minne”.

Om man betraktar byggd miljö som resultat av att lager läggs på lager, blir lagerhanteringen viktig. Lagren måste få en meningsfull och kvalitativ hopfogning där helheten är väsentlig. Ibland bör de olika lagren kunna avläsas, likt en palimpsest där berättelserna är avläsbara över varandra. Ibland blir lagren förenade till en homogen kropp.

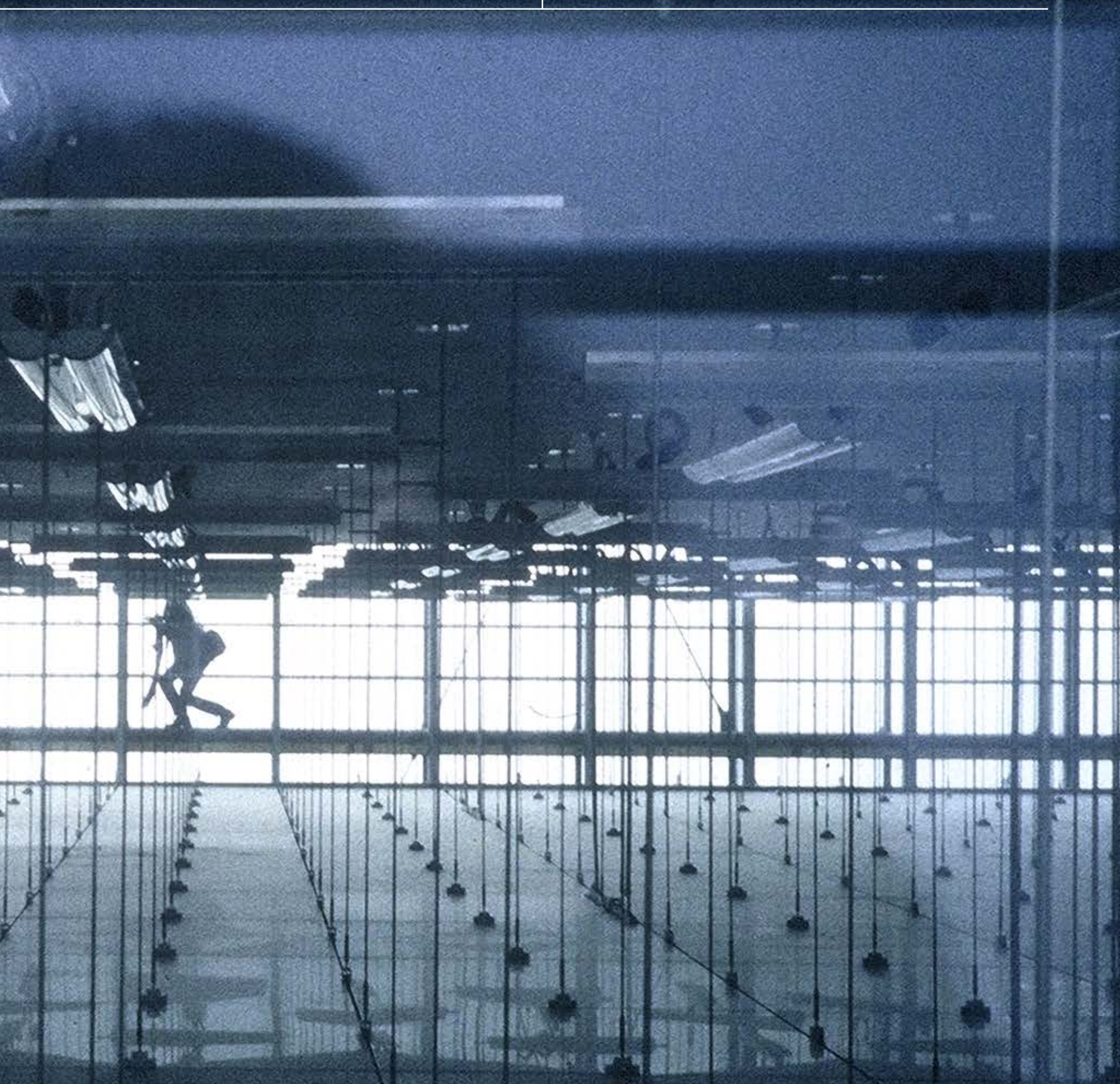
Lager kan betraktas som minnen. Olika slags minnen berättar om historien och förklarar vår samtid. Minnena kan också vägleda oss in i framtiden.

Inom kontoret finns många erfarenheter och minnen. Vi har anknytningar till många olika slags miljöer som Lund, Malmö, London, Rom, Gotland, Damaskus, Köpenhamn, Stockholm... för att nämna några. För att minnena ska bli användbara vill vi hitta verktyg för att vitalisera dem och förstå dem. Den historiska medvetenheten, i närtid och dåtid, är ett redskap för att göra nya miljöer för ett modernt och komplext liv.

Vi vill beskriva referenser och influenser i dåtid och nutid där syntesen, analysen och hopfogandet varit viktigare än objektet och där överlagringar har gett viktiga arkitektoniska och urbana kvaliteter.

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

John Andersson, Lukas Annermarken, Stina Candefors, Sara Fahlsten
Mohammad Hussein, Linus Mannervik, Jenny Nilsson, Sara Olsson, Gunilla Svensson

We want to spotlight work in which new additions to existing places have been critical. Places of cultural heritage, as well as everyday environments, where the additions have enhanced the qualities of the existing and improved sustainability. Our contribution to the exhibition DESIRE is entitled LAYERS AND MEMORIES

If we see a built environment as history of new layers built on old, the correct handling of each layer is essential. Each must have a meaningful connection. In some cases, different layers should be visible like a palimpsest with each historical stratum telling a different story. Other times the layers can merge and appear a single, homogenous body.

Layers are memories. Different memories tell us about history and illuminate the future. Memories can guide our onward progress.

There are many experiences and memories in our studio. We have connections to Lund, Malmö, London, Rome, Gotland, Damascus, Copenhagen and Stockholm amongst others. For these memories to be useful, we need tools to help us vitalize and understand them. Awareness of history, recent and ancient, can be instrumental in creating new places for a modern and complex life.

We want to describe our references and influences from the past.

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

PLANAS

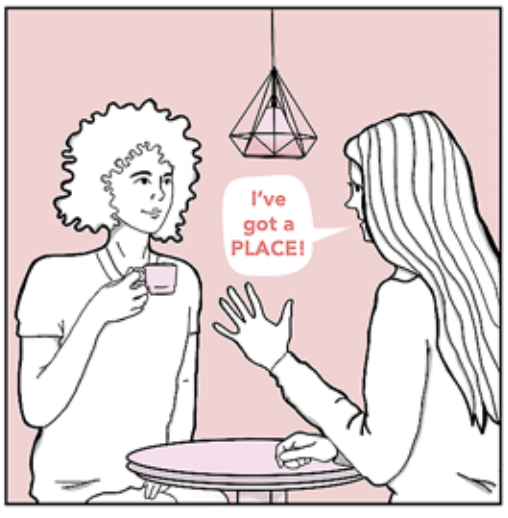
PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Cibele Guimarães, Arnold M. Nyawanga, Carolina Perez Rabelo
Illustration: Cibele Guimarães

THE INCLUSIVE CITY

This is Therese, she lives in Malmö and she is trying to find an apartment for herself. Finding a place to live is not that easy ...

She met a friend for fika and they talked about renting apartaments. Her friend told her that she has registered in MKB and now she has a place!

Therese registered herself but she didn't know her friend was in the queue some years ago.Therese got a place but it seems too late!

DEN INKLUDERANDE STADEN /// Med mer än hälften av världens befolkning boende stadsmiljöer och stigande migration är städer mer än någonsin platser av mångfald. Städer kan också vara integrationsplatser, vilket ger goda möjligheter för människor att införliva dem och inkorporera dem som sina egna.

Den inkluderande staden är en komplex enhet bestående av sociala, miljömässiga och rumsliga element.

Rumslig inkludering: Prisvärd nödvändighet t.ex. bostäder

Social inkludering: Rättigheter och deltagande

Ekonomisk inkludering: Skapande av jobb och möjligheter

Inkluderingen i städer hanteras ofta med hjälp av den rumsliga linsen. Det kräver emellertid ett integrerat tillvägagångssätt mellan de tre dimensionerna.

Utan rätt åtgärder kan dessa faktorer samverka för att fånga människor i marginalisering och utanförskap, vilket leder till att minoriteter, invandrare, äldre och barn utesluts.

Vad betyder den inkluderande staden för nutiden och för framtiden?

Det betyder att alla räknas. Detta kräver att man skapar offentliga utrymmen och främjar sociala interaktioner som svarar mot olika grupper och olika behov.

Social interaktion uppmuntras i stadens mellanrum, där socialt beteende och livskraften i stadslivet uppmuntras. Därför, som Jan Gehl beskriver i Life between Buildings (2001), finns det en väsentlig skillnad mellan platser där människor bara kommer och går, och de där de stannar kvar. Vi tror att det är de som stannar som gör att offentliga platser i städer blir mer inkluderande med varje ny interaktion som utvecklas.

With more than half the world's population now living in urban environments, and rising levels of migration, cities, more than ever are places of diversity. Cities can also be places of integration, providing a great opportunity for people to take them in and incorporate them as their own.

The inclusive city is a complex unit consisting of social, environmental and spatial elements.

Spatial Inclusion: Affordable necessities e.g. housing

Social Inclusion: Rights and participation.

Economic inclusion: Creation of jobs and opportunities.

Inclusion in cities is often addressed only though the spatial lens. However, it requires an integrated approach across all three dimensions.

Without proper action, these factors interact to trap people in marginalisation and exclusion, resulting in minorities, migrants, the elderly and children being excluded.

What does the inclusive city mean for now and for the future?

It means that everyone counts. It involves creating public spaces and promoting social interactions that are responsive to diverse groups and distinct needs.

Social interaction is fostered in the in-between spaces, where social behaviour and the vitality of urban life is encouraged. Therefore, as Jan Gehl describes in Life between Buildings (2001), there is an essential difference between places where people briefly come and go and places where they stop and stay. We believe it is those stop-and-stayers that make public spaces in cites more inclusive with each new interaction that develops.

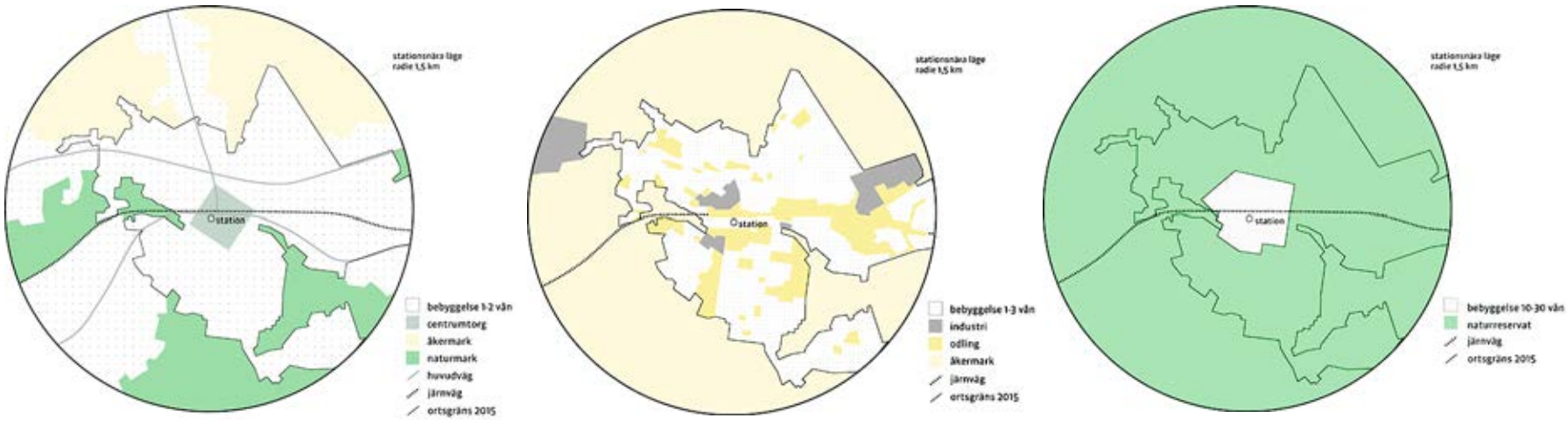
UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

REGION SKÅNE

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Region Skåne: Anna Liljehov, Moa Åhnberg, Sofie Larsson
SNC-Lavalin/Atkins: Elin Normann Bjarsell & Klara Hallberg
Modell/*Model maker*: Björn Ahlström

A DUO-TICKET FOR THE SMALL URBAN CENTRE IN 2050

EN DUO-BILJETT TILL DEN MINDRE STATIONSORTEN 2050 /// I Skåne finns många mindre stationsorter med järnvägstrafik. Hinder upplevs ofta i utvecklingen av dem. Orternas utveckling är en förutsättning för att kunna dra nytta av den flerkärniga ortsstrukturen och låta kollektivtrafiken vara strukturbildande. Vad händer om Skånes totala befolkningsökning fram till 2050 fördelas lika i stationsorterna? 3 scenarier:

DIGITALISERING – Digitalisering och globalisering har styrt utvecklingen. Resandet är effektivt, bullerfritt och går snabbt. E-handeln är stor och produktionen sker utomlands. Bostaden är även arbetsplats genom distansarbete och ställer andra krav på utrymmet. Stationsområdet är ortens främsta mötesplats och en multifunktionell målpunkt för såväl resande som rekreation.

ÅTERGÅNG – Globaliseringen har stannat av och tillväxten stagnerat. Livsmedelsproduktion och industri har åter förlagts i den självförsörjande orten. Delningsekonomi och kollektiv livsstil minskar markanspråket. Beroendet mellan stad och land är starkt. Planmonopolet har ersatts med invånarnas egna initiativ. Stationen är nedgrävd för att skapa odlingsbar mark.

KLIMATOMSTÄLLNING – Effekterna av klimatförändringarna har slagit oss med storm. För att bibehålla den biologiska mångfalden är 50 % av Skåne naturreservat. Strikt offentlig styrning har minskat ortens markanspråk. Återbruk har ersatt nyproduktion. Gaturummen utan biltrafik är livliga mötesplatser. Den snabba och smidiga tågtrafiken går på bro för att frigöra naturmark. Stationen är en på- och avstigningsplats.

The southern Swedish region of Skåne has a large number of small towns and villages with train stations. Developing them often presents challenges but is necessary in order to realise a polycentric urban structure based on public transport. How will Skåne look in 2050 if the increase in population is evenly divided amongst these urban centres with railway stations? Here are three scenarios:

DIGITALIZATION – With digitalization and globalization determining development, travelling is efficient, noiseless and fast. E-trade and production abroad dominate. Telecommuting make homes workplaces. The station is the community meeting-place and a centre for travel and recreation.

BACK TO AN EARLIER ERA – Globalization, growth and consumption have declined. Food production and industry are located in almost self-sufficient communities. The sharing economy and collective lifestyle require less land. City and countryside are mutually dependent. The municipal planning monopoly has been replaced by community control. The station is underground to save land for cultivation.

CLIMATE ADAPTATION – Climate change has changed everything. To retain biological diversity, nature preserves cover 50% of Skåne. Strict public control has reduced the community's land use requirements. Recycling has replaced manufacturing. Streets without cars provide lots of space and serve as lively meeting places. Efficient high-speed trains run on bridges to free up land for nature. The station is a place to get on and off.

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

FOJAB ARKITEKTER

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Magdalena Hedman, Klara Stigner
Medverkande/*Contributors* – Foto/*Photo*: Mikael Leijon Studio format
Grafisk form/*Layout:* Andréason & Leibel

THE PUBLIC SPACES OF MALMÖ

MALMÖBORNAS SMULTRONSTÄLLEN – FRAMTIDENS LIVSMILJÖER? ///
Malmö är Sveriges snabbast växande storstad och kommer att fortsätta förtätas och utvecklas med ny bebyggelse de kommande åren. Malmö är också den tätort i Sverige där flest människor måste dela på varje park och ännu fler kommer att behöva dela på samma ytor när staden växer. Det går över femhundra Malmöbor på varje grönområde, dubbelt så många som genomsnittet i Sverige.

Frågan är hur en socialt hållbar utveckling kan säkerställas när staden växer där offentliga platser och parker ges tillräckliga värden och kvaliteter.

Med ambition att lyfta Malmö som stad och visa på betydelsen av de offentliga rummen ville vi ta reda på vilka offentliga platser som kommer att vara framtidens viktigaste livsmiljöer för Malmös invånare. Hur kan malmöbornas erfarenheter av offentliga platser i staden bidra till att det skapas nya betydelsefulla livsmiljöer?

På vilket sätt kan vi som arkitekter bidra till att skapa platser som blir framtidens smultronställen och vilka faktorer är viktiga att ta hänsyn till när platser gestaltas?

För att få våra frågor besvarade behövde vi känna till vilka offentliga platser och stråk som är viktiga i invånarnas medvetande idag. Vad betyder platserna för de boende i Malmö? Finns det något i arkitekturen och gestaltningen som är betydelsefullt?

På tio utvalda platser – från Västra hamnen i väster till Rosengårds bazaar i öster – har vi gett några utvalda malmöbor en röst. Intervjuer och slutsatser redovisas i boken ”Malmöbornas smultronställen- Framtidens livsmiljöer?”.

På bilden: Zama Ukaj och systrarna Masic
Plats för intervju: Daniaparken, Västra Hamnen, Malmö

– FUTURE HABITATS?

Malmö is Sweden's fastest growing metropolis and looks set to continue this growth in the coming years with increases in construction and growing densification. Malmö also has the highest number of residents per park or green space in Sweden. Ever more people will have to share the same areas as the city continues its growth. There are over five hundred Malmö residents for each green area in the city, double the Swedish average.

The question is how social sustainability can be ensured with adequate parks and other public places throughout this period of growth.

With an ambition to promote Malmö as a city and to show the importance of public spaces, we wanted to find out which public places will matter most in the future for Malmö residents. How can we, as architects, help to create places that go on to become favourite sites? What factors are most important when these new places are formed?

In order to have our questions answered, we needed to know which parks and public places are important in the residents' consciousness today. What does the place mean for these residents? Is there anything in the architecture or design that makes a difference?

In ten selected places - from Västra Hamnen in the west, to Bennets Bazaar, in Rosengård to the east - we have given voice to a few selected Malmö residents. Interviews and conclusions are presented in the book

"Malmöbornas smultronställen – Framtidens livsmiljöer?"
The public spaces of Malmö – future habitats?

Picture: Zama Ukaj and the sisters Masic
Interview location: Daniaparken, Västra Hamnen, Malmö.

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

STADSBYGGNADSKONTORET MALMÖ

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Marianne Dock, Daniela Duljan Krizanec, Anna Modin, Björn Fröding, Bojana Lukac, Elisabet Fornander

MAKE SPACE FOR MORE

Lokstallarna, Kirseberg, Just nu oanvända lokaler används tillfälligt i väntan på planläggning. Ett annars slutet område blir tillgängligt för allmänheten och den tillfälliga funktionen, karaktären och identiteten kan komma att inspirera den långsiktiga utvecklingen.

Lokstallarna, Kirseberg: While awaiting a decision from town planners, empty spaces are temporarily being used and otherwise closed areas are now open to the public. The function, character and identity of these temporary spaces will serve as inspiration for their long-term development.

GÖR PLATS FÖR FLER /// Vi står inför en morgondag där vi måste använda våra resurser bättre. När fler människor ska dela på stadens utrymme behöver fler aktörer och fler funktioner rymmas på samma plats, samtidigt eller i tidsföljd. Att samnyttja, dela och tillfälligt använda utrymmen är också en möjlighet för fler människor att utveckla och ta del av stadens innehåll.

Föreställ dig att skolan är konstföreningens utställningshall. Eller att gatuparkeringen används för matservering under lunchtimmarna. Vad händer om energibolaget hyr takytor, boendeföreningen odlar på förskolans gård eller om kontoret delar kök med äldreboendet och restaurangen? Och kan en tom lokal används för beachvolley i väntan på nya hyresgäster? Listan kan göras lång om viljan finns.

Ett framgångsrikt samnyttjande förutsätter att de inblandade har förtroende för och tillit till varandra. Att vi sätter mervärde framför risk och tänker många nyttor och flexibilitet i varje utvecklingsprojekt. Affärsmodeller, avtalsformer och regelverk kan behöva utmanas. Nya aktörer kan behöva hjälp att överkomma byråkratiska svårigheter. Den offentliga sektorn behöver visa tilltro till att en god livsmiljö kan formas av många fler på helt nya sätt.

Förhoppningen är att genom att ge plats för fler och samnyttja våra resurser bättre tillförs välgörande dynamik som bidrar till att staden bättre svarar mot invånarnas behov, önskemål och drömmar. Att det leder till ökad delaktighet, mångfald och att det stärker tilliten mellan oss.

We face a tomorrow that requires better use of resources. When more people share the city's space, more stakeholders and more functions need to be accommodated, either continually or all at once. Shared use, and temporary use of spaces is also an opportunity for more people to develop and share the city's structure.

Imagine that the school is the local art association's exhibition space, or that street parking is used for serving food during lunch hours. What if an energy supplier leases roofs, a housing association grows crops in the Kindergarten's yard or if the office shares a kitchen with the retirement home and the restaurant? Could vacant premises be used for beach volleyball while new tenants are found? There are many possibilities, and as long as there is the will, they are achievable.

Successful sharing presupposes that those involved have confidence and trust in each other. It is necessary to place value before risk and to recognise as many benefits as possible in each development project. Business models, contractual forms and regulations may need to be challenged. New stakeholders may need help to overcome bureaucratic obstacles. The public sector needs to believe that a good living environment can be created in new and different ways. The hope is that by providing the space and utilizing our resources by sharing them, beneficial dynamics will help the city improve its response to residents' needs, wishes and dreams. It can lead to greater participation, diversity and can build trust between us all.

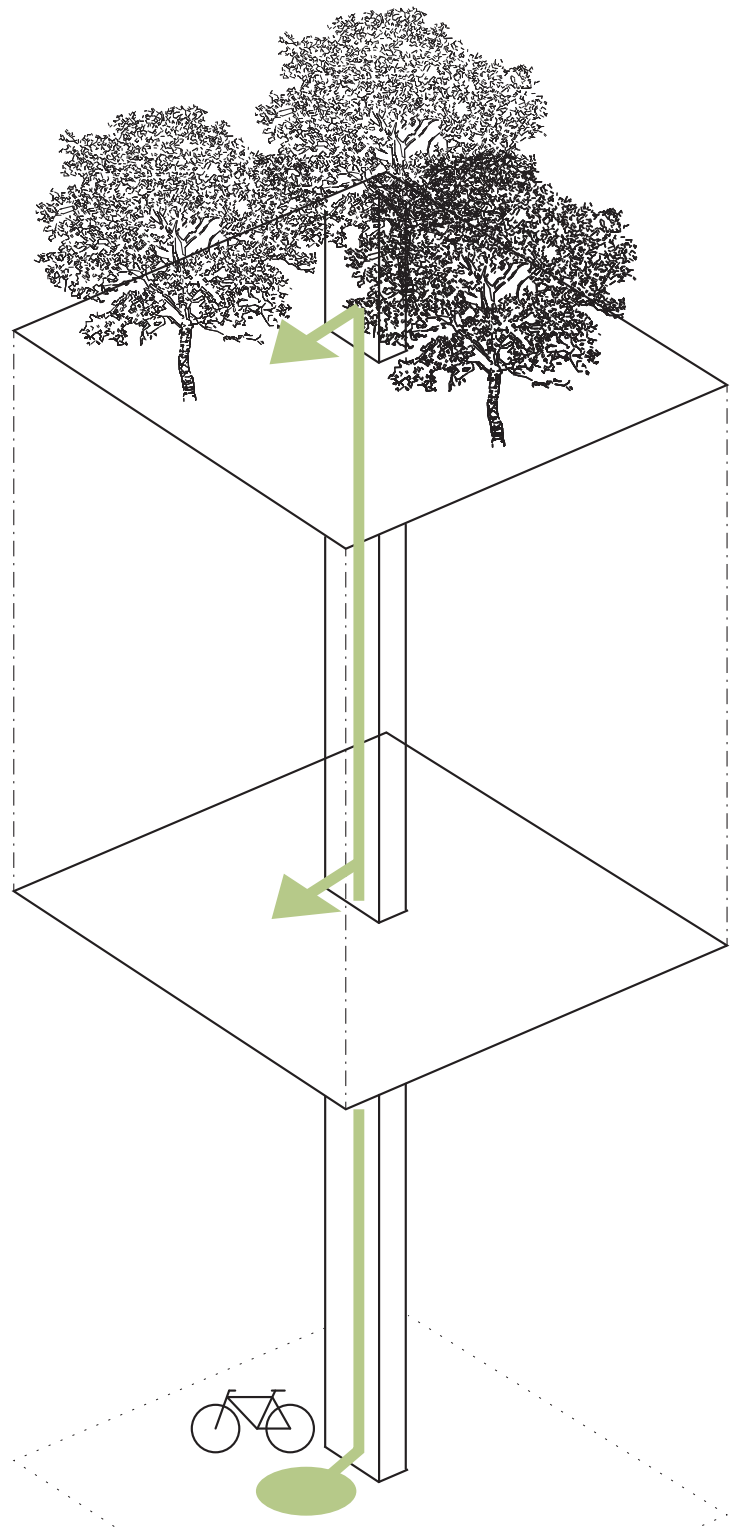
UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

SWECO ARCHITECTS

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Urban Skogmar, Tove Sthen, Viggo Thormark Fröst
Contributor – 3D: Jonas Johansson

TREE HOUSE CITY

TRÄDHUSSTADEN /// I en SIFO-undersökning från 2016 om hur svenskarna vill bo, svarade cirka 70 % att de vill bo i en villa, gård eller radhus. Samtidigt vill en stor majoritet bo i något av storstadsområdena Stockholm, Göteborg eller Malmö.

För att på ett hållbart sätt utnyttja stadens infrastruktur optimalt, förtätar vi våra städer och bygger på höjden. Men i ivern att bygga hållbart i städerna kanske vi glömmer bort att planera för det människan längtar efter och drömmer om?

Att bygga nya villaområden är kontroversiellt. Det är glesbebyggda områden, som tar stora markytor i anspråk för kanske hundratals år framöver. Stora naturvärden förloras genom markanläggningar och husgrunder, bland annat eftersom att marken kompakteras till ett irreversibelt tillstånd. Dessutom är en stor del av den grönska som finns i dagens villaområden på privat mark. Det gör att villaområdena blir exkluderande gentemot resten av staden, trots en potential att bli gemensamma gröna lungor i våra förtätade städer.

Går det att kombinera våra storstäders växande behov av tillgängliga grönområden, med människornas dröm om det egna huset?

Vi argumenterar för ett behov av en ny egnahemstypologi, som utformas med förutsättningen att marknivån är tillgänglig för allmänheten och där inga byggnadsdelar inkräktar, bortsett från vertikal kommunikation. Kan bebyggelsen planeras på ett sådant sätt att marken den tar i anspråk i framtiden kunna återtas som park eller skogsmark? Kan vi betrakta grönskan som det beständiga i byggandet av våra städer?

A government survey from 2016 questioned Swedes about their preferred forms of housing. 70 % replied that they would like to live in some form of single family house. A majority also expressed a wish to live in one of the urban regions of Stockholm, Gothenburg and Malmö.

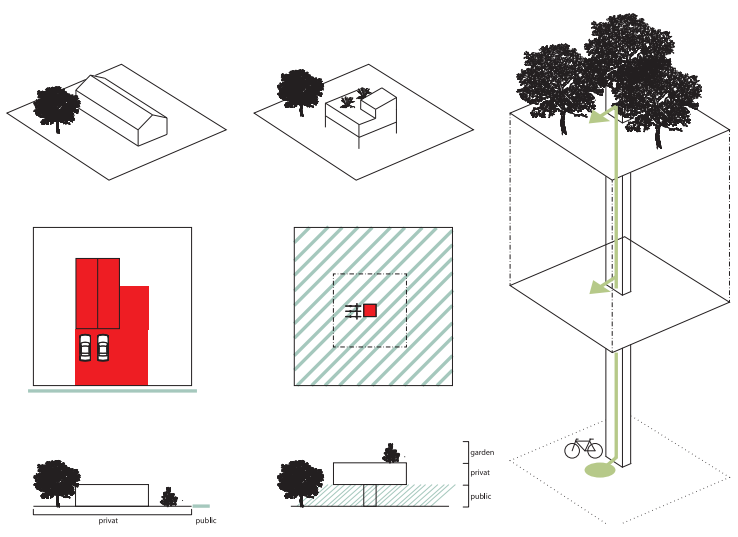
To make full use of our urban infrastructure sustainably, currently we densify our cities and build vertically, but in our pursuit of sustainable cities, perhaps we sometimes forget about planning for the things people really want?

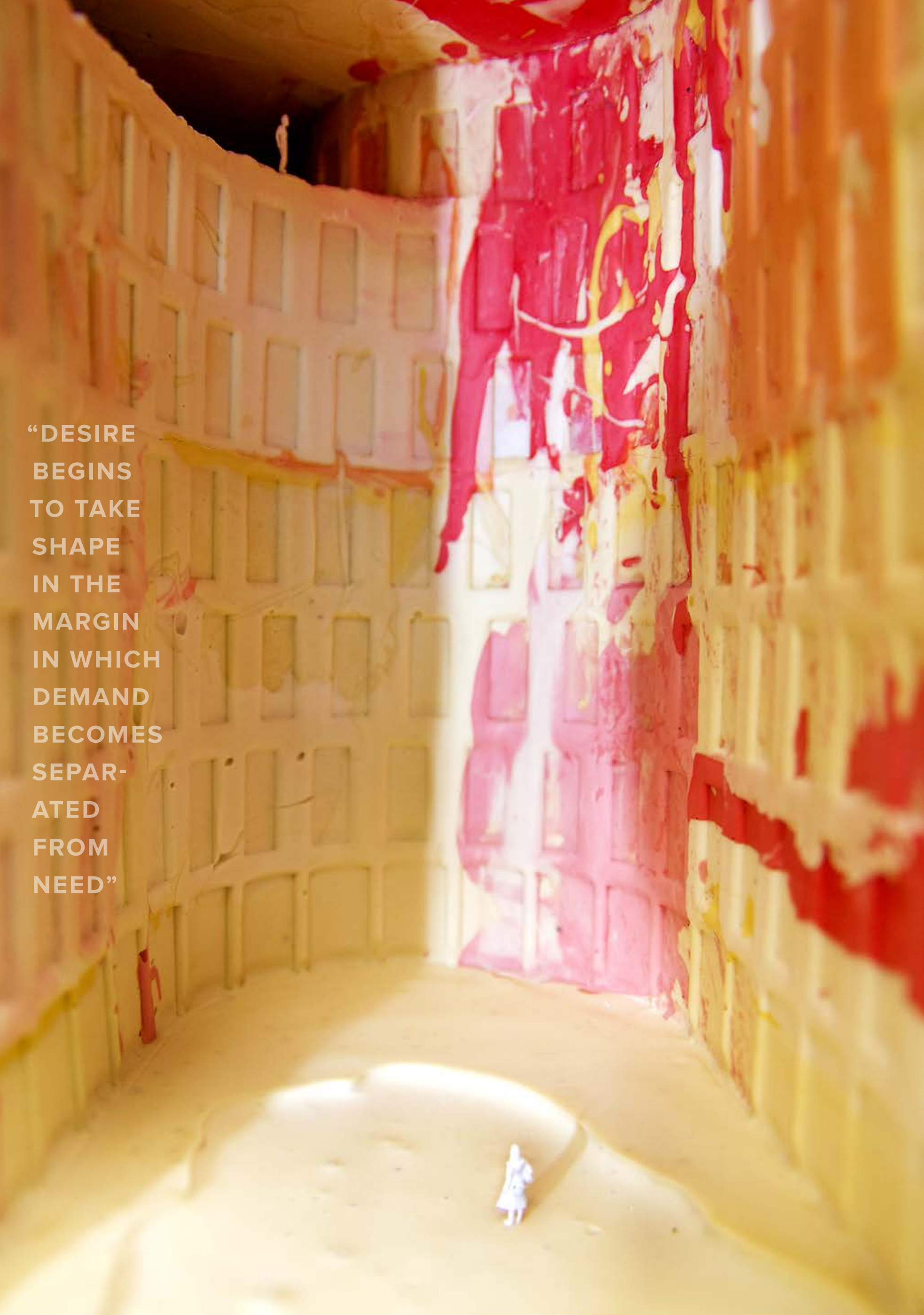
Building detached, single-family houses is controversial as the sparsely populated areas they occupy take up land for hundreds of years. Biological values are lost with the groundwork and soil is irreversibly compacted. In addition to this, the green areas that do exist are on private property leaving these neighbourhoods feeling disconnected from the rest of the city, although they could function as green lungs for dense environments.

Is it possible to combine our cities' need for accessible and sustainable green space with the public's desire to live in their own house?

We argue for a new housing typology, designed so the footprint under the house is a publicly accessible space, with no structure except what is necessary for access to above.

Can new houses be planned in such a way that the land they occupy could, in future be easily transformed into parkland or forest? Can we treat existing nature as a constant in the development of our cities?

“DESIRE BEGINS TO TAKE SHAPE IN THE MARGIN IN WHICH DEMAND BECOMES SEPAR-ATED FROM NEED”

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

TENGBOM

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Rebecka Engvall, Emma Ingvarsson

L’OBJET PETIT A

Det specifika för oss människor är att vi kan föreställa oss framtiden. Som arkitekter är vår roll att förutse, planera och gestalta för framtiden. Gestaltar vi för ett framtida behov eller reproducerar vi ett omättligt begär? Gestaltar vi objekt eller rumsliga sammanhang?

Den franska psykoanalytikern Jacques Lacan skiljer begär från behov och efterfrågan. Behov är den biologiska instinkten som artikuleras av efterfrågan. Det är när behovet tillfredsställts och efterfrågan kvarstår som begäret formuleras. Begäret kan därmed aldrig bli tillfredsställt. Begäret vill inte förverkliga sitt mål om full tillfredställelse. Det vill reproducera sig själv som begär.

Vår längtan och vårt begär företräds av symboliska objekt, ”le petit a”. Vi kan se ”le petit a” som trender. Trender där begäret idag klär rum med ytor av sandelträ, men imorgon av marmor och guld.

På bostadsmarknaden reproduceras ständigt ”le petit a”. Medan vissa subjekt har behovet av rum uppfyllt så har andra det inte. Begäret efter nya ytor uppstår i upplevelsen av brist, trots att behovet av rum är uppfyllt. Den reella bristen på bostad för andra subjekt ger samtidigt inte utrymme för annat än grundläggande behovstillfredsställelse. När och var tillåts behov respektive begär styra gestaltningen av framtida livsmiljöer?

Med vårt bidrag vill vi undersöka rum och materialsamverkan bortom yta och materialfetisch; ett samtal om hur behov och begär styr gestaltningen av våra framtida rum.

Unique to humankind is the ability to imagine the future. As architects, our role is to envisage, plan and shape that future. Are we designing for future needs, or do we reproduce insatiable desires? Are we designing symbolic objects, or spatial contexts?

The French psychoanalyst Jacques Lacan separates desires from needs and demands. Needs are biological instincts articulated by demands. The desire is formulated when the need is satisfied but the demand remains. Thus, the desire can never be satisfied. The desire does not want to achieve its goal of full satisfaction; it wants to reproduce itself.

Our longing and our desires are represented by symbolic objects, such as “le petit a”. We can understand “le petit a” as trends, wherein we furnish the space with sandalwood today, tomorrow with marble and gold. In the housing market, “le petit a” is constantly being reproduced. While some have their needs for the space met, others do not. The desire for new surfaces arises through an experience of deficiency even though the need for space is met. The actual shortage of space for others though does not allow for anything other than the satisfaction of basic needs. When and how will needs as well as desires dictate the design of future spaces?

With our proposition we wish to examine space and materiality beyond the surface and the fetish for materials themselves; a discussion about how needs and desires determine the shape of our future spaces.

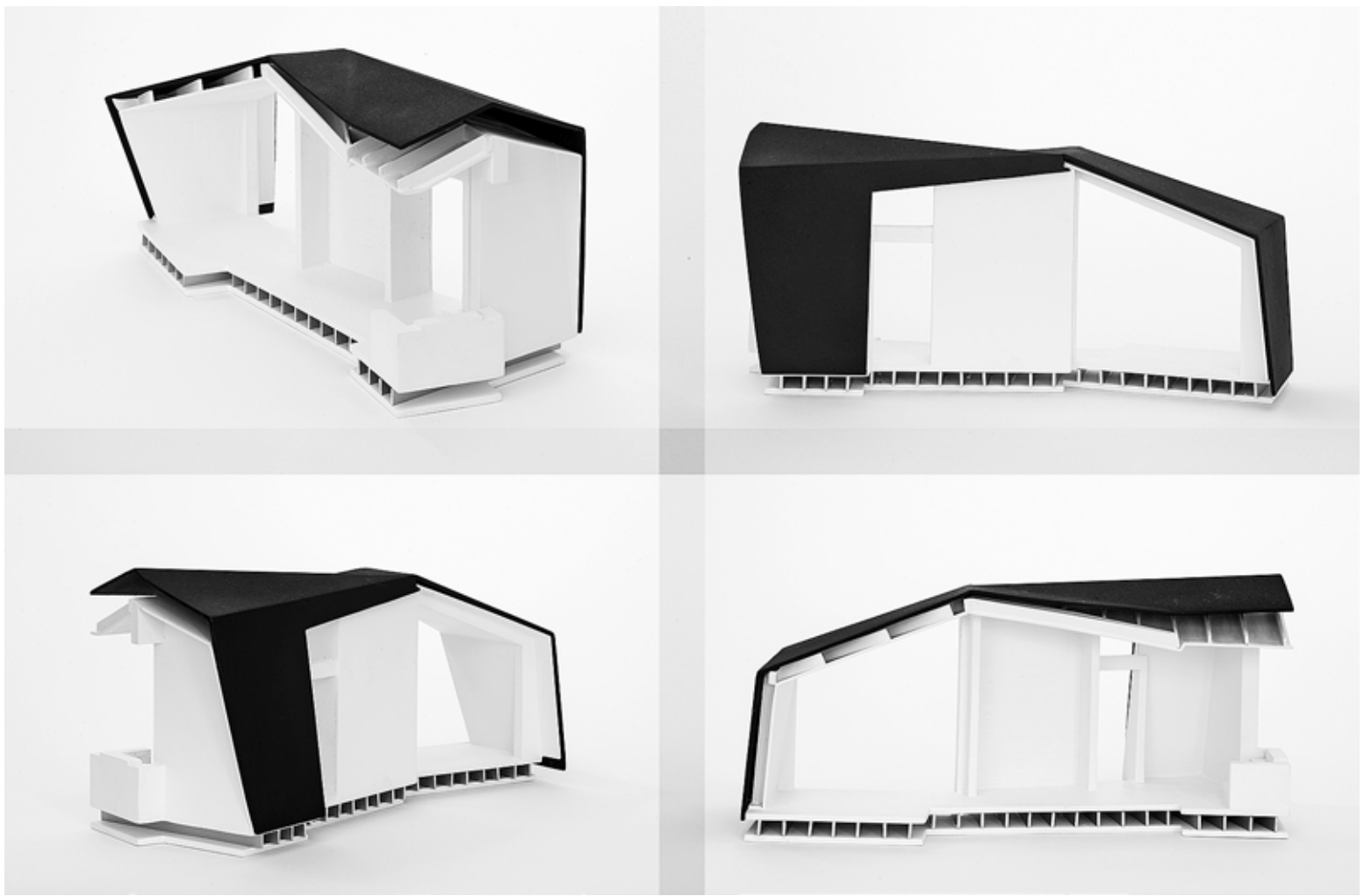
UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

SMOG STUDIO

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Per-Johan Dahl, Caroline Dahl.
Medverkande/*Contributor* – Modell/*Model*: Kit Wai Chan
Fotograf/*Photographer*: Fredrik Dahl

THE DETAIL:
FROM MEASUREMENT TO RELATION

DETALJEN : FRÅN MÅTT TILL RELATION /// Detaljen har alltid tillmäts betydelse för uppnådd kvalitetet i gestaltning av hållbara livsmiljöer. För arkitekten har det handlat om att kontrollera den absoluta geometrin i krönplåtens profil, och för stadsbyggaren har det handlat om att bestämma de maximala måtten för byggnadshöjder och utskjutande element. Med ökad komplexitet och inflytande från digitala teknologier – i rumslig gestaltning och sociala strukturer – pågår en förskjutning från mått till relation. Att fortsätta förklara rummets beståndsdelar genom absoluta geometrier tenderar att bli verkningslöst. Utsuddade gränser mellan virtuellt och fysiskt, mellan maskin och människa samt i det politiska samspelet mellan globalt och lokalt ställer nya krav på strategi och kontroll i rumslig gestaltning och konstruktion. Hustyper som hybriden och ADUn ersätter separerade funktioner med nya samverkansformer. I sådana sammanhang bör geometrin inte enbart förklaras linjärt – kurvaturer och tidsförlopp kompletterar med fraktaler och topologier. Centralperspektivet räcker inte längre till för att kommunicera de ”wicked problems” som idag utgör några av våra största utmaningar i gestaltning och genomförande av hållbara livsmiljöer. De snabba svängningarna i ekonomi, perception och livsföring som präglar samtiden representeras istället genom vad Nicolas Bourriaud kallar för ”relational aesthetics”. Detta projekt syftar till att uppmärksamma och diskutera förskjutningen från absoluta mått till relationella samband i hållbara livsmiljöer.

The detail has always been key in the design of buildings and cities. For the architect, it has controlled the geometry of ornament and profile. And for the urbanist, it has controlled the measurements of building heights and cantilevers. With increased societal complexities and pervasive adaptation of digital technologies - in design practices and in social structures – the detail is reconceptualised from measurement to relation. The conventions in absolute geometries tend to be ineffective. Dissolved boundaries between virtual and actual, machine and human, as well as in the political interface between global and local, require new strategies and control mechanisms in design and construction. Architectural types, such as the hybrid building and the ADU, challenge modernist zoning. Geometries are no longer explained solely through Euclid and Descartes – curves and durations supplement with fractals and topologies. The central perspective becomes inadequate for communicating the “wicked problems,” which today encompass some of the greatest challenges to the design and implementation of sustainable environments. The rapid pace of fluctuating economics, perceptions, and lifestyles, which characterize the present era, require representation through what Nicolas Bourriaud calls “relational aesthetics.” This project recognizes and discusses the current shift from absolute measurements to relational geometries in the concept of detail for buildings and cities.

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

SPACE BY JEANETTE

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Jeanette Gostomski

WHITE SPACES

MELLANRUMMEN I STADEN ///

Vi bygger alltmer. Vad händer med mellanrummen?

Hur förhöjer vi rumskänslan i staden?

Hur ökar vi kvalitén genom att nyttja mellanrummen i staden?

Vikten av att skapa, utveckla och behålla de mötesplatser som skapar socialt mervärde och få alla dem som inte syns och hörs, att våga träda fram.

Skapa naturliga mötesplatser som får oss att le och interagera med varandra och i rummet. Något som får oss att upptäcka nya platser.

Funktionen har gått före formen och materialiteten.

–Vi måste fråga oss vad vi ger till framtiden när vi bygger nya hus. Vad gör vi med mellanrummen? Många hus som byggs idag har enbart fokus på själva huskroppen. Vad händer mellan husen?

Vad skulle hända med en stad om det togs mer hänsyn till de mänskliga dimensionerna och de mänskliga sinnena? Vad händer i rummet mellan husen? En öppning mot en mänskligare och mer inkluderande stad?

The spaces in between.

As buildings densify our cities, we should consider the spaces between them. The white spaces.

How do we take them into consideration?

How do we enhance our space in the cities?

How do we improve quality by using white spaces?

It is important to create, develop and keep those meeting places that create social value. To help those that are not seen to be heard and to step out.

Create natural meeting points that make us smile and interact. Something that makes us explore new places. The function has become more important than the form and materiality.

We have to ask ourselves what we give to the future when we build new houses.

What do we do with the gap between the houses? Many houses that are built today focus entirely on their own forms, their own footprints. What happens in between?

What would happen to a city if we take human dimensions and senses into consideration? A more human and inclusive city?

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

SYDVÄST ARKITEKTUR OCH LANDSKAP

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Sydväst arkitektur och landskap

MORE GREENERY FOR THE PEOPLE!

MER GRÖNSKA ÅT FOLKET! /// När våra städer förtätas får grönskan allt mindre utrymme och reduceras till gröna väggar och tak – platser där vi inte kan vistas. Är förtätning alltid bra? Eller är det ett högt spel med framtida generationers välbefinnande? Behöver vi likt näringslärans tallriksmodell säkerställa att vi får uppleva tillräckligt mycket grönska?

Modern forskning bevisar att urban grönska har en direkt relation till gängse mått på lycka och känsla av välbefinnande. Människans relation till naturen och behov av gröna miljöer som en del av levnadsvillkoren kan tyckas som en självklarhet, men få känner till hur avgörande detta är för vår upplevelse av att må bra och känna oss lyckliga.

Länge har man försökt belägga grönskans betydelse men inte kunnat exkludera andra livsavgörande omständigheter såsom personlighet, civilstånd, socioekonomisk ställning eller kulturella skillnader. Inte förrän nu, då omfattande longitudinella studier genomförts, (där variabler gällande en individ eller grupp fångas över en längre tidsperiod), kan den unika effekten av grönska verifieras utan inblandning av andra faktorer. (White, MP, Alcock, I, Wheeler, BW, & Depledge, MH. (2013). Psychological Science, 24(6), 920–928)

Vår tillgång till gröna miljöer har alltså en direkt inverkan på vårt välbefinnande och vår mentala hälsa. I en tid då en av samhällets stora utmaningar är långvariga depressioner borde ”mer grönska åt folket” betraktas som ett av de mest effektiva verktygen för att bygga en hållbar framtid.

Mer grönska åt folket!

As our cities densify, our green spaces shrink or become unusable green walls and rooftops. Is densification always desirable or is it a high-stakes game with future generations' well-being? Should we, just like on the nutritionist's recommended well-balanced food plate, make sure we have the correct amount of greens?

Recent research shows that urban greenery has a direct relation to conventional measurements of happiness and sense of wellbeing. The role of nature and green environments is intuitively important for human living conditions, but few realise how crucial it is for our experience of feeling good and being happy.

Many attempts have been made to prove the importance of greenery, but typically these have failed to exclude other life-determining factors such as personality, marital status, socioeconomic status or cultural differences. Now, however, when extensive long term studies have been conducted, the unique effects of greenery is confirmed without the complicating influence of other factors. (White, MP, Alcock, I, Wheeler, BW, & Depledge, MH. (2013). Psychological Science, 24 (6), 920-928)

So, our access to green environments has a proven impact on our physical and psychological wellbeing. At a time when chronic mental health problems are one of society's major challenges, perhaps “more greenery for the people” should be regarded as one of the most effective tools for creating a sustainable future?

More greenery for the people!

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

TEMA: PROJEKTENGAGEMANG

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Anna Neuhauser, Viktoria Ljungberg Hötzel (Illustrationer/*Illustrations)*
Jenny Fröslee Jonsson, Ida Linnersten, Petra Norling Koefoed
Medverkande film/*Contributor movie*: Vahid Reza Darejati

DESIRE SPACE

Den tekniska utvecklingen påverkar vårt levnadssätt och får människor att mötas, handla och interagera virtuellt. I staden frigörs stora industriområden och öppnar för nya möjligheter samtidigt som behov av nya fysiska mötesplatser uppstår. Desire Space beskriver hur individen kan påverka sin omgivning och ge liv åt outnyttjade platser.

Bortglömda platser i stadsväven som försvunnit från kartan eller aldrig upptäckts ligger redo. Stadens konventionella ytor kvarstår, men nu behövs mer för att få folk att träffas. Genom att hitta vägar till dessa platser kan spännande möten uppstå mellan stadens olika invånare oavsett etnicitet, intresse eller språk. Invånarna bör få chansen att påverka stadens utveckling och anpassning till både rådande och framtida behov.

Vi tror på att kombinera den fysiska världen med den virtuella genom en digital plattform där varierande aktiviteter och funktioner tar plats på nya eller återupptäckta ytor. Plattformen blir en gemensam anslagstavla med tankar, foton och idéer, där invånarna ger förslag och får inflytande över sitt närområde genom att behov och önskemål uppmärksammas av både offentliga och privata aktörer. Behov skiftar efter årstid, tid på dygnet och varierande intressen vilket kräver dynamiska och föränderliga miljöer eller enkla ytor för flexibel användning. En brygga blir en flotte, en odlingsyta blir en pocket park, en brandvägg blir en filmduk. Vad vill du ha för plats?

@_desire_space_ #desirespace

The technical evolution affects our way of living and makes people meet, shop and interact virtually. In the city, vast former industrial areas are made accessible, opening new possibilities and new places to meet are needed. 'Desire Space' describes how individuals can affect their surroundings and breathe fresh life into unused areas.

Derelict, forgotten places, long since deleted from the maps lie ready for reinvigoration. There are conventional spaces too but more is needed to enable unexpected meetings and interactions. By finding routes to these new places, exciting rendezvous can occur between inhabitants, regardless of ethnicity, interest or language.

We propose combining the physical world with the virtual through a digital platform. Different activities and functions can be spotlighted in new or re-discovered places. Our platform could become a public bulletin board with thoughts, photos and ideas where the inhabitants can directly influence their own living area by drawing attention to their needs and wishes. Needs differ depending on time of year, day and the interests of the user, which means that the spaces have to be dynamic and changeable. A jetty becomes a raft, a cultivation plot becomes a pocket park, and a firewall becomes a movie screen. What kind of space do you desire?

@_desire_space_ #desirespace

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

OPEN STUDIO

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Elin Algotsson, Johanna Enhörning, Yasser Khan, Peter Nilsson, Mikael Nordvall, Nahid Pordel, Pontus Åqvist
Fotograf/*Photographer*: Karl Isakson, Berättare/*Narrator*:Johanna Enhörning

RETHINK & REUSE

Staden står inför nya möjligheter när automatisering av biltrafiken närmar sig med stormsteg. Teknikskiftet kommer att revolutionera våra stadsrum – men exakt hur återstår att se. Att göra dagens personbilar förarlösa ger marginell förbättring. Däremot finns studier* som visar på stora effekter om majoriteten av bilflottan istället ingår i ett kollektivtrafiksystem. Både behovet av bilvägar och parkeringsplatser kan komma att reduceras med upp till 90%. Städerna kan bli tätare, tystare och hållbarare. Men utveckling sker inte av sig självt – om vi vill utnyttja teknikskiftet för att skapa framåtblickande stadsmiljöer behövs visioner redan idag.

I vår vision för framtidens stad ger en dramatisk minskning av bilvägar förutsättningar för en ny stadsbyggnad. Förändringen skapar hål i stadsväven överallt; I både nya och äldre stadsdelar, i bostadsområden, liksom i stadskärnan. Vi vill ställa frågan vad staden behöver, istället för att framtidens återvunna mark slentrianmässigt ska fyllas med det förväntade.

Hur utnyttjar vi återvunnen mark på ett hållbart sätt och med vilka metoder? Vi tror att återbruk av plats också till stor del kan ske med återbruk av material. Skrot blir del av ny arkitektur i en cirkulär ekonomi där avfall återanvänds och framtiden får en historisk koppling till det bilberoende samhälle vi lämnar bakom oss.

Ompröva och återanvänd!

*OECD International Transport Forum: Urban Mobility System Upgrade, 2015.

The new city environment will gain from opportunities presented by automation of transport. The change of technology will revolutionize our urban spaces - but exactly how remains to be seen. Making today's passenger cars driverless provides a marginal improvement. Beyond this, studies show the beneficial effects if the majority of a fleet is instead part of a public transport system. The result is a reduction of car and parking spaces of up to 90%. Cities can become denser, quieter and more sustainable. But development does not happen by itself - if we want to take advantage of technological changes to create positive urban environments in the future, the vision for this is needed today.*

In our vision for the City of the Future, dramatic reductions in roadways provide the conditions for a new urban structure. This change creates voids everywhere in the urban fabric; in both new and older districts, in residential areas, as well as in the city centre. We want to ask the question: what does the city need? Instead of filling the future with more of the predictable same.

How do we recycle land in a sustainable way and with what methods? We believe that reuse of space can be achieved with predominately recycled materials. Scrap can become part of new architecture in a circular economy. Waste is reused and the future has a historical link with the car-dependent society we leave behind.

Rethink and reuse!

**OECD International Transport Forum: Urban Mobility System Upgrade, 2015.*

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

N A I S NÄTVERKET ARKITEKTER I SKÅNE NORDVÄST

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Katarina Carlsson, Mathilda Karlsson Halmén, Emil Jörwall, Tobias Lundkvist
Fredrik Almlöf, Annelie Wenner, Christel Persson, Ingrid Svetoft, Jeannette Sevegran

:FORUM ARCHITECTURE

"WE WANT TO INCLUDE MORE PEOPLE IN THE TALKS ABOUT ARCHITECTURE AND URBAN PLANNING"

:FORUM ARKITEKTUR–"VI VILL INKLUDERA FLER I SAMTALEN OM ARKITEKTUR OCH STADSBYGGNAD" /// N A i S: forum arkitektur

Nätverket Arkitekter i Skåne nordväst föreslår ett återkommande : forum arkitektur en gång per halvår. Planen är att kommunerna i nordvästra Skåne turas om att erbjuda värdskap för samtal, workshops, samråd, föreläsningar och seminarier om arkitektur och stadsplanering. Det är viktigt med ett brett deltagande, där alla känner sig inkluderade i dessa samtal; arkitekter, planerare, politiker, beslutsfattare, tjänstepersoner på kommunerna och i regionen, byggaktörer, exploatörer, föreningar, allmänheten och fastighetsägare.

Tema och utgångspunkt för samtalen är de pågående projekt, utvecklingsplaner, visioner samt uttalade eller ännu icke formulerade behov som är aktuella inom kommunen.

Det ska också finnas plats för mer generella diskussioner kring arkitektur och gestaltning.

: forum arkitektur ska rymma samtal och analys av de nya behov som framtidens hem och livsmiljöer behöver tillgodose. Hur kan vi skapa miljöer som främjar integration och samhörighet? Hur skapar vi jämställda platser? Hur skapar vi trygga och stimulerande miljöer där människor trivs och känner sig hemma? Hur skapar vi robusta miljöer som håller över tid, och som möter fler än en parts intressen och behov? Vad är ett vackert hus eller en inbjudande plats? Vilken betydelse och värde har estetik för hur vi mår och lever våra liv?

Sammantaget syftar : forum arkitektur till att skapa ökad medvetenhet, engagemang och goda förutsättningar för människor att påverka utvecklingen av vår gemensamma miljö.

N A i S önskar att tillsammans med kommunerna i nordvästra Skåne planera, genomföra och utveckla : forum arkitektur, dit alla intresserade är välkomna.

Network Architects in Skåne (N A i S) propose a recurring event named ': forum architecture' every six months, where municipalities take turns to host talks, workshops, consultations, lectures and seminars on architecture and urban planning. It is important that all stakeholders should feel welcome in these talks; architects, planners, politicians, decision makers, builders, developers, NGOs, property owners and the general public.

The starting point and theme for these talks would be on-going projects, developments, visions and formulated - as well as unknown - needs that are current within the municipality.

There should also be room for more general discussions on architecture and design. ': forum architecture' should include important talks and analysis on the new demands that homes and living environments of the future must meet. How can we create environments that support integration and strong communities? How do we create equal places? How do we create safe and stimulating environments where people feel comfortable and at home? How do we create resilient environments that last and meet more than one need or interest? What makes a house beautiful or a place inviting? What impact and value brings aesthetics to our wellbeing?

': forum architecture' seeks to increase awareness, engagement and good conditions for people to influence the design of our shared living environment.

N A i S wish to plan, develop and facilitate ': forum architecture' in collaboration with the municipalities of north-western Skåne, where anyone interested is welcome.

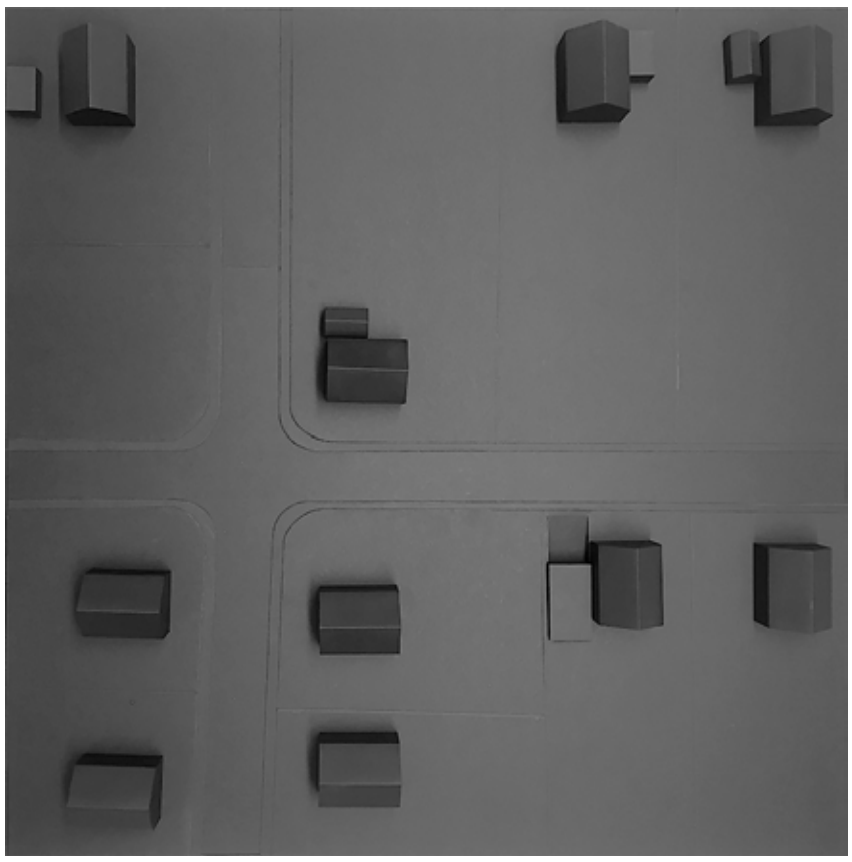
UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

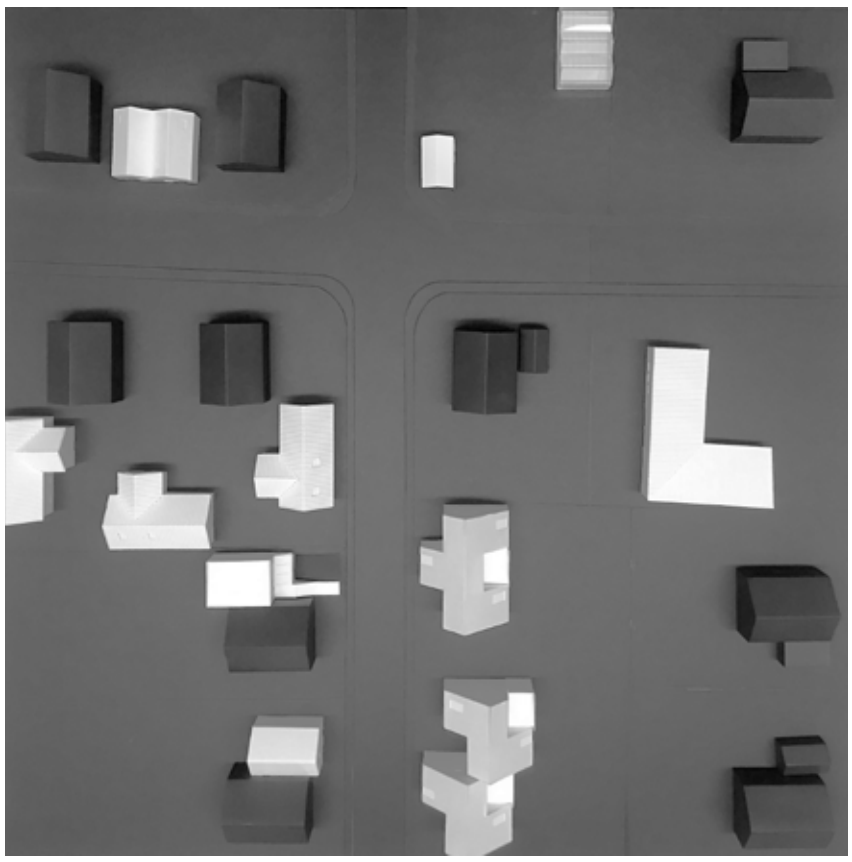
LILJEWALL ARKITEKTER

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Louise Hagelberg, Amanda Möller, Jeff Robles
Aron Wigh, Frida Öhlin

ROOM FOR MORE

RUM FÖR FLER /// I dagens debatt om stadsutveckling och förtätning nämns aldrig villaområden som en del av staden. Detta trots dess lägesskifte från perifer utkant till central placering i och med städers utbredning. Utifrån ett resursfördelningsperspektiv kan det anses vara en snedfördelning av mark, när fler ska dela på mindre.

I framtiden tror vi att stadens villaområden har en fantastisk möjlighet att utvecklas till en mer integrerad och tätare stadsdel, där de boende kan vara med att påverka utformningen. Flera av våra branschkollegor har forskat på möjligheterna av en förtätning av villaområden som visar hur viktig denna plats är för stadens utveckling.

En villa i stadsmässigt läge innebär idag en allt högre skuldsättning för den privata villaägaren och att det däri ligger en möjlighet för denne att kunna erbjuda sina resurser i form av mark och byggnader, i utbyte mot lägre skuldsättning.

Villaområden är byggda för en homogen grupp; kärnfamiljen. Genom att tillåta bostadsägare att bygga mer på sina tomter, så öppnas möjligheten att kunna bo kvar i området vid ändrad levnadssituation, samt utveckla nya upplåtelse- och boendeformer för en annan demografi.

Ytterligare en aspekt av detta är bilens traditionellt centrala roll i villaområdets struktur, där mycket av markresurser går till parkering, garage och breda vägar.

Hur kan vi föreställa oss framtidens villaområden när bilens självklara plats försvunnit och vi öppnat upp för privata bygginitiativ genom reviderade platsspecifika detaljplaner?

Current debates around sustainable urban development and densification rarely mention low-density residential neighbourhoods as part of the city. This is despite their relative shift from the periphery to more central locations due to cities' expansion. When more people have to share less space, we believe that these neighbourhoods have the potential to develop into a more integrated, denser part of the city, and the inhabitants can themselves take part in, and benefit from this new formation.

Households in these areas are amongst of the most highly indebted groups in society. Meanwhile there is a shortage of housing in these same areas. Within these statements lies an opportunity for households to offer their resources, their land and buildings, in exchange for reduced indebtedness.

These residential neighbourhoods are designed for a very homogenous group; the nuclear family. Allowing home owners to build on their own property opens for a broader range of tenancy types for a larger demographic group, as well as allowing locals to continue to live in an area when their life circumstances change.

Another aspect to this is the large amount of space consumed by cars in these neighbourhoods, where much land is allocated to parking, garages and wide roads. How would urban low-density residential neighbourhoods of the future look, when the role of the car has been reduced and, by changing planning rules, land becomes available for private building initiatives?

LUNDS UNIVERSITET

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

David Andréen, Ana Goidea
Institutionen för arkitektur och byggd miljö, Lunds Tekniska Högskola
Institutionen för arkitektur och byggd miljö, Lunds Tekniska Högskola

MATERIAL FIELDS

MATERIALFÄLT /// Arkitekturens roll och utmaning är större än att endast uppfylla begär och funktioner; kanske är den att forma önskan och åtrå, att driva på och skapa nya realiteter.

Digitalisering av skapandeprocessen - både i design och tillverkning - leder till en mängd möjligheter att utmana den arkitektoniska rollen, processen och produkten. Antaganden som hållits som sanningar under stor del av förra seklet utmanas när massproduktion och standardisering ersätts med massanpassning och mångfald. Strävan efter enkelhet och reduktionism följs av komplexitet och syntes.

I den här utställningen undersöker vi hur datorn gör det möjligt för oss att skapa form inte genom att formge en geometri, utan genom att ändra variabler i skapandeprocessen - antingen i datorn genom algoritmiska omvandlingar eller i 3d-skrivarens beteende.

Resultatet som vi uppnår genom denna process är emergent - det utgör en komplex syntes av intention, materialegenskaper och kontextuella samband. Vi förlorar en grad av kontroll, men i gengäld kan vi skapa objekt som är både sammanhängande och multifacetterade, vilka svarar mot disparata intentioner och förhållanden och sammanfogar dem till en enhet.

Roten till vår process står att finna i de biologiska systemens logik. Denna värld, den naturliga, biologiska, är i grunden algoritmisk; den drivs av desire.

The role and opportunity of architecture is bigger than merely fulfilling desires and functions; perhaps the task is to shape desire, to push ahead and forge new realities.

Digitalisation of making – in both design and fabrication – is creating a wealth of opportunities to challenge the role, the process and the product of architects. Assumptions held as truths during much of the last century are being challenged as mass production and standardisation are replaced with the logic of mass customisation and multiplicity. The struggle for simplicity and reductionism is followed by complexity and synthesis.

In this exhibition, we explore how the computer enables us to create form, not by designing its geometry, but by affecting behaviours in the making process, either in the computer through algorithmic transformations or in the behaviour of the fabricator, the 3D printer.

The outcome we achieve through this process is emergent – it forms a complex synthesis of design intent, material properties and contextual input. We lose a degree of control, but in return we are able to create multitudes of objects which are both coherent and elaborate. They respond simultaneously to disparate conditions and intent, and join them together.

We trace the logic of our process to the workings of biological systems. This world, the natural, biological is, in essence computational; it is driven by desire.

UTSTÄLLARE • *EXHIBITOR*

TESTBEDSTUDIO ARKITEKTER

PROJEKTGRUPP • *PROJECT TEAM*

Katarina Rundgren, Fredrik Magnusson, Henric Ericsson

ON PLATFORMS.

OM PLATTFORMAR OCH VAD DE KAN ANVÄNDAS TILL /// Som arkitekt befinner man sig ofta i följande situation. Har fått en förfrågan om att vara med i ett intressant sammanhang, säg en utställning. Ett finfint (oarvoderat) tillfälle att visa upp sig och sitt. Gärna, kul, klart vi ska vara med. Lite stressigt, men vi får säkert ihop nåt. Utan att prokrastinera.

Av fyra möjliga format väljer vi debattartikeln. En skrivövning i en bildflödande samtid. Vad ska utställningsbidraget kunna då. Vad vill vi? Bäst vore ju om vi kan presentera sådana frågeställningar och utmaningar där vi själva har förslag på lösningar, för att öka värdet på vårt varumärke. Vår artikel ska helst balansera mellan samhällskritik och marknadsföring, locka potentiella beställare och positionera oss på Malmös arkitekturscen. Tonen ska vara lättsam och informativ, påståendena ska väcka uppmärksamhet, men inte göra folk rasande eller dra på oss hatare. Vi får se hur det går.

Men just den här texten puffar för vårt tema: hur det offentliga kan bli bättre mecenater för arkitektur som självständig kulturyttring. Bildmässigt inspireras vi av de där rutorna längst ned på webbtidningssidor, på engelska kallas de chum-boxes. Helt vanliga klickbeten med teman som motbjudande hudåkommor, bortglömda kändisar, kroppsfett och astrologi. I kampen om vår uppmärksamhet är tendensen att bredd nås på bekostnad av djup. Konflikter överdrivs och frågeställningar förenklas. En gemensam utmaning för Desire är hur vi kan vara en motkraft till detta.

As an architect, you often find yourself in the following situation. Having received an invitation to participate in an interesting context, say an exhibition, an opportunity to showcase your work and ideas: Yeah, sounds great, count us in. Busy times, but surely we'll manage to put something together. Without procrastination.

Of the four possible formats, we choose the article. A writing exercise in a world overflowing with images. So, what is the text supposed to do? What's our mission? Ideally we should point out only such societal challenges to which we ourselves have a solution, in order to increase our company's brand value. Our text should straddle the line between criticism and self-promotion, attract potential clients and position us in the architecture scene. It should be informative and have a light-hearted tone, with bold statements that cause a stir, but not so bold that we make enemies. We'll see.

The text you're reading now is an appetiser for our article's theme: how public investment can act as patronage and strengthen architecture as an independent cultural expression. Our imagery is inspired by those clickbaity chum-boxes that are found at the bottom of web pages. They offer so-called 'recommended content', featuring skin disorders, random celebrities, body fat and astrology. In the ongoing struggle for attention there is a tendency for a broad reach to come at the expense of depth. A joint challenge for us participants in the Desire exhibition is how to deal with this.

5 Plans for Malmö You Never Thought Would Come True!

10 Hottest Architects Ever!

These Pictures Prove That Malmö is The Weirdest Place In The World

16 Worst Architectural Renderings Ever!

Design That Makes You Cry!

10+ Best Architectural Tattoos That Will Make You Want One